Annus XVIII - Vol. XVIII 1 Martii 1926 Num. 3

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Litterae Encyclicae de sacris Missionibus, p. 65 - Chirographus, p. 84 - Litterae Apostolicae p. 86 - Notificatio, p. 89.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Antillarum. Erectio Delegationis Apostolicae, p. 90. II. Provisio Ecclesiarum, p. 91. III. Designatio, p. 91. IV. Notificatio, p. 91 - *S. C. de Religiosis:* Approbationes, p. 92 - *S. C. de Propaganda Fide:* Nominationes, p. 92 - *S. C. Rituum:* Decretum circa Officia Propria et Missas eorumque extensionem, p. 93.

Acta Tribunalium: *S. Romana Rota:* I. Sententiae editae anno 1925. II. Decreta in causis aliter eodem anno finitis, p. 108.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: Congregazioni Antipreparatoria e Preparatoria - S. Penitenzieria Apostolica: Avviso di concorso - Segreteria di Stato: Nomine e onorificenze - Maggiordomato: Nomine - Necrologio, pp. 111-120.

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXVI

Directio: Palazzo della Cancelleria — Roma.
Administratio: Tipografia Poliglotta Vaticana — Roma.

Pretium annuae subnotationis
Pro Italia, Lib. 20 — Extra Italiam, *L. it.* 35 —
Pretium unius fasciculi, Lib. 3 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XVIII, n. 3 - 1 Martii 1926)

ACTA PII PP. XI

LITTERAE ENCYCLICAE

PAG.

Rerum Ecclesiae. - Ad venerabiles fratres Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos, aliosque locorum Ordinarios pacem et communionem cum Apostolica Sede habentes: de sacris Missionibus provehendis. - *28 februarii 1926* 65

CHIROGRAPHUS

Si è annunciato. - Ad Em̃um P. D. Petrum, titulo S. Laurentii in Lucina Presb. Card. Gasparri, a Secretis Status. - *18 februarii 1926* 84

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Supremi apostolatus.* - Evectio praefecturae apostolicae de Ucayali in Peruvia in vicariatum apostolicum. - *14 iulii 1925* 86

II. *Ut, aucto.* - Dismembrato territorio e vicariatu apostolico Nili Superioris erigitur praefectura apostolica de Kavirondo in Africa Centrali. - *15 iulii 1925* . . . 87

III. *Divini verbi.* - Erigitur in propriis confiniis praefectura apostolica Sinus de Hudson in America Septentrionali. - *15 iulii 1925* 88

NOTIFICATIO

Quaedam declarantur circa competentiam et constitutionem sacrae Congregationis pro Negotiis Eccesiasticis Extraordinariis. - - *5 iulii 1925* 89

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PAG.

I. *Antillarum.* - Decretum erectionis novae Delegationis Apostolicae. - *7 dec. 1925* 90

II. Provisio Ecclesiarum 91

III. Designatio Ordinarii pro appellatione in secundo gradu 91

IV. Notificatio 91

S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

Approbationes 92

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Nominationes 92

S. CONGREGATIO RITUUM

Decretum seu Declaratio. - Circa Officia propria et Missas, eorumque extensionem. - *20 februarii 1926* 93

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

I. Sententiae editae anno 1925 96

II. Decreta in causis aliter eodem anno finitis 108

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. S. Congregazione dei Riti: *Congregazioni Antipreparatoria e Preparatoria* . . . 111

II. Tribunale della S. Penitenzieria Apostolica: *Avviso di concorso* 111

III. Segreteria di Stato: *Nomine, onorificenze* 112

IV. Maggiordomato: *Nomine* 118

V. Necrologio 119

Annus XVIII - Vol. XVIII 1 Martii 1926 Num. 3

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

LITTERAE ENCYCLICAE

AD VENERABILES FRATRES PATRIARCHAS, PRIMATES, ARCHIEPISCOPOS, EPISCOPOS, ALIOSQUE LOCORUM ORDINARIOS PACEM ET COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SEDE HABENTES: DE SACRIS MISSIONIBUS PROVEHENDIS.

PIUS PP. XI

VENERABILES FRATRES

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Rerum Ecclesiae gestarum memoriam animo intento qui repetant, fugere eos nequaquam potest, inde a prioribus reparatae salutis aetatibus, eo praecipuas curas cogitationesque Romanorum Pontificum fuisse conversas, ut evangelicae lucem doctrinae christianaeque humanitatis beneficia populis « in tenebris et in umbra mortis » sedentibus, nullis unquam difficultatibus impedimentisque deterriti, impertirent. Neque enim ad aliud nata Ecclesia est, nisi ut, regno Christi ubique terrarum dilatando, universos homines salutaris redemptionis participes efficiat: quisquis autem est, qui Iesu Pastorum Principis vices in terris divinitus gerat, is tantum abest ut dumtaxat in tuendo ac servando, quem regundum accepit, grege dominico possit acquiescere, ut, contra, praecipuo muneri suo desit, nisi alienos externosque Christo lucrari atque adiungere omni contentione nitatur. Divinum profecto mandatum, quo obstrin-

gerentur, docendi baptizandique omnes gentes, nullo non tempore, decessores Nostros sic confecisse constat, ut missi ab iis sacri ordinis homines, e quibus non paucos aut ob vitam sanctissime ductam aut ob factum animose martyrium, publice veneratur Ecclesia, Europam et vix inventas exploratasque deinceps ignotas terras fide nostra, vario quidem exitu, collustrare studuerint: vario exitu, inquimus; interdum enim contigit, ut, missionalibus paene incassum laborantibus vel caesis eiectisve, quem colere coeperant agrum, idem aut suam vix exueret asperitatem aut, in hortum floribus consitum ante conversus, deinde, sibi ipse relictus, denuo in vepres dumosque, gradatim, abiret. — Laetari interea licet, postremis hisce annis, sodalitates illas, quae sacras Missiones apud infideles populos obeunt, novo quodam studio, curas et fructus duplicasse auctisque missionalium laboribus auctam respondisse ab christifidelibus opis subsidiique largitatem. Ad rem non est dubitandum quin magnopere valuerit Epistola illa Apostolica, quam proximus fel. rec. decessor Noster die XXX mensis novembris an. MDCCCCXIX « de fide catholica per orbem terrarum propaganda » ad Episcopos universos dedit; etenim cum ipsorum a Pontifice acueretur ad opitulandum industria ac sollertia, tum sapientissimis monitis Vicarii Praefectique Apostolici docebantur, quae propulsari incommoda, quae a suis officia, ad fructuosiorem sacrae legationis exercitationem, praestari oporteret.

Ad Nos quod attinet, cognitum ac perspectum habetis, Venerabiles Fratres, ab ipsis Pontificatus primordiis, deliberatum Nobis esse nihil non experiri, ut ethnicis gentibus, praelato cotidie latius per apostolicos praecones evangelicae veritatis lumine, unam salutis viam sterneremus. Qua in re duo imprimis desiderari videbantur, utrumque non tam opportunum quam necessarium, alterumque arctissime cum altero coniunctum; scilicet ut multo maior, isque ab variis cognitionibus instructior, in immensas interminatasque regiones, christiani adhuc cultus exsortes, dimitteretur operariorum numerus, itemque ut fideles intellegerent, ad opus tam sanctum ac frugiferum quo animi ardore, qua precum apud Deum

instantia, qua denique liberalitate esset sibi conspirandum. Huc nonne etiam intendebamus, cum in ipsis Aedibus Nostris sacrarum res Missionum publice ad spectandum proponi iussimus? Atque benignissimo Deo illud referimus acceptum, quod, quemadmodum audivimus, iuveniles nonnullorum animi, in eo conspectu et quasi spectaculo cum divinae gratiae tum magnanimitatis ac nobilitatis humanae, primos catholici apostolatus concepere igniculos; et, quae tanta invisentium multitudines incessit apostolicorum operariorum admiratio, non eam inanem, non ab omni vacuam fructu futuram iam nunc spe bona praecipimus. At vero, ne documenta ac monita maximi ponderis, quae ex ipsis Missionum rebus quasi tacite significantibus exstiterunt, unquam concidant ac pereant, Museum – quod fortasse non ignoratis – ex delectissimis rebus, aptiore quidem modo dispositis, in Aedibus Nostris ad Lateranum constitui decrevimus, eo nempe loco, unde, post datam Ecclesiae pacem, in regiones, quae *albae iam ad messem* viderentur, tot a decessoribus Nostris apostolici viri, sanctitate vitae et religionis studio mirabiles, sunt deinceps dimissi. Quod quidem Museum quotquot invisuri sunt Missionum duces imprimis et gregarii, ut ita dicamus, milites, cum inter se singularum rationes comparaverint, iam ad meliora atque ad maiora spectabunt; qui autem e populo illud adierint, eos putamus non minus commotum iri quam qui Expositionem Vaticanam celebrarunt. Interea, ut excitata haec acriter christifidelium erga sacras Missiones voluntas acrius ad agendum incendatur, vos, Venerabiles Fratres, veluti inclamando, operam advocamus adhibitamque volumus vestram; quam, si in alia unquam re collocari decuit oportuitque, at in hoc potissimum genere ne assiduam studiosissimamque recusetis, prohibet vestrae officium dignitatis, et vel pietas in Nos vestra suadet. Quantacumque sane Nobis divino consilio reliqua erit huius lucis usura, Nos habebunt continenter anxios sollicitosque hae apostolici muneris partes; saepe enim reputantes, ethnicos homines ad decies milies centena milia numerari, non habemus requiem spiritui Nostro,[1] et Nobis vide-

[1] II *Cor.*, VII, 5.

mur Nosmet quoque voce illa percelli: *Clama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam.* [1]

Qui de ovili Christi sunt, eos nihil quicquam curare de reliquis qui extra saepta infeliciter vagantur, quam longe a caritate abhorreat, qua Deum atque homines universos complecti debemus, non est cur multis dicamus. Postulat sane nostrum in Deum caritatis officium non modo ut pro viribus eorum numerum augeamus, qui ipsum cognoscunt et adorant « in spiritu et veritate [2] », sed etiam ut sub amantissimi Redemptoris imperium quamplurimos subiungamus, quo uberior in dies « utilitas in sanguine [3] » eius exsistat, magisque eidem gratificemur, cui quidem nihil esse gratius potest, quam ut homines salvi fiant et ad agnitionem veritatis veniant. [4] Quandoquidem vero Christus hanc discipulorum suorum notam fore edixit peculiarem ac propriam ut diligerent inter se, [5] numne maiorem insignioremque exhibeamus proximis nostris caritatem, quam si eos e superstitionis tenebris educendos germanaque Christi fide imbuendos curaverimus? Hoc immo ceteris caritatis operibus testimoniisque sic praestat, quemadmodum animus corpori, caelum terris, aeternitas tempori antecellit; quod quidem caritatis opus quicumque, quantum in se est, exercet, donum fidei tanti se facere ostendit, quanti aequum est, et gratum praeterea erga numinis benignitatem animum suum patefacit, id ipsum donum, omnium pretiosissimum, et alia quibuscum coniungitur, cum miserrimis ethnicis communicando. Quodsi eiusmodi officium detrectare nullus e fidelium communitate queat, num clerus possit, qui sacerdotium et apostolatum Christi Domini, miro ipsius delectu ac concessu, participat: num vos, Venerabiles Fratres, possitis, qui, pro vestra cuiusque parte, christiano clero et populo, sacerdotii plenitudine insignes, divinitus praeestis? Legimus equidem, non uni Petro, cuius Cathedram obtinemus, sed omnibus Apostolis,

[1] Isai., LVIII, 1.
[2] Ioan., IV, 24.
[3] *Ps. 29*, 10.
[4] I *Tim.* II, 4.
[5] Ioan., XIII, 35; XV, 12.

quorum vos in locum successistis, Iesum Christum praecepisse: *Euntes in mundum universum, praedicate evangelium omni creaturae*: [1] unde liquet, propagandae fidei curam ita ad Nos pertinere, ut in laborum societatem Nobiscum venire Nobisque hac in re adesse, quantum singularis ac propria vestri perfunctio muneris sinit, sine ulla dubitatione debeatis. Itaque ne gravemini, Venerabiles Fratres, Nobis paterno animo hortantibus pie obsequi, a quibus rationem tantae rei haud exiguam Deus aliquando repetet.

Atque primum, alloquendo id scribendoque efficite, ut apud vestros sanctam inducatis et sensim increbrescere iubeatis consuetudinem cum rogandi *Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam*, [2] tum caelestis luminis et gratiae precandi infidelibus adiumenta; consuetudinem, inquimus, ac stabilem perpetuumque usum, quem nemo non videt multo plus, quam preces aut semel aut identidem indictae, apud divinam misericordiam posse ac valere. Elaborent quidem in traducendis ad catholicam religionem ethnicis et desudent et vel vitam profundant evangelii praecones; industriam, sollertiam artesque omne genus humanas adhibeant; at vero nihil iidem profecturi sunt, omnia in irritum cadent, nisi gratiâ Deus suâ infidelium tetigerit animos mollitosque ad se traxerit. Facile autem intellegitur, quemadmodum orandi copia nulli non datur, ita hoc Missionum praesidium ac quasi alimentum in potestate esse omnium; atque idcirco rem feceritis ab optatis Nostris et a popularium ingenio sensuque haud alienam, si iusseritis, exempli gratia, Mariali Rosario aliisque eiusmodi precibus, in curialibus ceterisque templis, aliquam unam pro Missionibus et pro ethnicis ad fidem deducendis precationem accedere atque adiungi. In id ipsum, Venerabiles Fratres, pueri praecipue et sacrae virgines advocentur, incendantur; cupimus scilicet, ut in Asylis, in orphanothropheis, quae vocant, in puerilibus ludis et conlegiis, itemque in omnibus religiosarum feminarum domibus vel coenobiis cotidie sursum adscendat oratio, et descendat in tot

[1] Marc., XVI, 15.
[2] Matth., IX, 38,

infelices homines, in tam crebras ethnicorum gentes Dei miseratio; innocentibus enim casteque viventibus quidnam abnuat Pater caelestis ac deneget? Nec alioqui diffidendum, in teneriores puerorum animos, quotquot, cum primum flos caritatis emergit, pro aeterna infidelium salute orare assuescant, posse appetentiam apostolatus, Dei numine, insinuari: quae, si accurate foveatur, datura fortasse est, successu temporis, operarios apostolico muneri non impares.

Rem vix attingimus sane dignissimam, in quam, Venerabiles Fratres, perdiligentem ipsimet considerationem intendatis. Nullum putamus esse, qui ignoret, detrimenta profecto haud parva fidei propagationem e recenti bello cepisse, cum e missionalibus alii, domum revocati, per immanis conflictionis vices occubuerint, alii, e suo laborum campo deturbati, territorium quisque suum diu incultum reliquerint: quae quidem detrimenta ac damna non tam reparari oportuit hodieque oportet, quam res in pristinum restitui, immo etiam provehi atque amplificari. Praeterea, sive infinitas locorum magnitudines spectemus, quae christianae humanitati nondum patuere, sive ingentem eorum numerum, qui redemptionis beneficiis ad hunc diem carent, sive necessitates et difficultates, quibus missionales, pro eorum paucitate, implicantur ac praepediuntur, eo concordes Episcoporum catholicorumque omnium conatus ferri oportet, ut sacrorum legatorum numerus augeatur et multiplicetur. Si qui igitur in dioecesi cuiusque vestra aut adulescentes aut clerici aut sacerdotes ad apostolatum eiusmodi praecellentissimum vocati divinitus videantur, propensis eorum consiliis studiisque gratia et auctoritas vestra obsecundet, nedum aliquo pacto obsistatis. Liceat quidem vobis, animo integro, probare spiritus si ex Deo sint;[1] at si saluberrimum propositum Deo auctore haberi coepisse et maturescere iudicaveritis, iam nulla vos aut cleri penuria aut dioecesis necessitas exanimet atque ab consentiendo detineat, cum populares vestri, salutis adiumenta ad manum, ut ita dicamus, habentes, longe absint minus a salute, quam ethnici, ii praesertim qui in sua feritate ac barbaria consi-

[1] I Ioan., iv, 1.

stunt. Data vero eius rei occasione, aequo animo, ob Christi animarumque caritatem, alicuius e clero iacturam faciatis, si quidem iactura dicenda est; quem enim amiseritis adiutorem laborumque vestrorum socium, eundem, vel copiosiore gratiarum in dioecesim effusione vel aliis excitatis sacri ministerii tironibus, divinus Ecclesiae Conditor profecto supplebit.

At tamen ut cum ceteris pastoralis officii curis huiusmodi negotium apte componatur, Consociationem cleri Missionalem apud vos aut iubeatis constitui aut iam constitutam ad acriorem in dies actionem consilio, hortatu, auctoritate vestra incitetis. Quam quidem Consociationem, octavo ante anno providentissime conditam, cum proximus decessor Noster multis indulgentiae muneribus auxerit et in dicione Sacri Consilii christiano nomini propagando esse voluerit, tum Nosmet, in plurimas orbis catholici dioeceses, postremis hisce annis, diffusam, non uno pontificalis benevolentiae testimonio honestavimus. Quotquot enim de ea sunt sacerdotes – atque ad suam condicionem accommodate, sacrarum disciplinarum alumni – ii, pro instituto suo, fidei donum innumerabili ethnicorum multitudini et ipsimet, inter sacra potissimum, implorare et ad implorandum aliis auctores esse; quoties et ubicumque licuerit, de apostolatu ad infideles provehendo aut contionari apud populum aut curare identidem ut, statis diebus ac coetibus, communiter fructuoseque agatur; opuscula in rem edita vulgo propagare; in quibus eiusdem apostolatus semina auspicato inesse animadverterint, iis ad congruentem institutionem eruditionemque expedire aditum; in suae dioecesis finibus Opus a Fidei Propagatione et duo illa, quae huic tamquam subsidiaria inserviunt, quoquo pacto fovere. Quantum vero stipis adhuc Consociatio cleri Missionalis ad opitulandum iis ipsis operibus conrogaverit, quanto plus posthac – crescente in annos singulos largitate fidelium – sperare iubeat, vos, Venerabiles Fratres, non praeterit, quorum plerisque, pro uniuscuiusque territorio, patronis atque impulsoribus utitur; optandum tamen, ut nullus iam sit clericus qui huiusmodi caritatis flammâ sit expers. Etenim Operi a Fidei Propagatione, aliorum quidem omnium, quae ad sacras Missiones

pertinent, sane principi, quod, incolumi piissimae feminae, quae eam condidit, et Lugdunensis urbis gloria, huc, novata ordinatione, transtulimus et romana veluti civitate donavimus, ea christianus populus liberalitate subveniat oportet, quae multiplicibus Missionum, quae nunc sunt, quaeque iis deinceps accedent, necessitatibus omnino respondeat. Quae profecto necessitates quot quantaeque numerentur, qualis sit plerumque evangelii praeconum inopia, ex ipsa Vaticana Expositione satis apparebat, at fortasse ne perspexere quidem bene multi, oculis copia, novitate ac pulcritudine rerum propositarum praestrictis. Ne vos igitur, Venerabiles Fratres, pudeat pigeatve, quasi mendicos pro Christo animarumque salute fieri, et, scripto profectaque ex medullis eloquentia popularibus instare vestris, ut quam Opus a Fidei Propagatione quotannis colligit messem, eandem munificentia et benignitate sua multiplicent multoque faciant auctiorem. Cum, ceteroqui, nulli tam inopes aut nudi habendi sint, nulli tam infirmi aut ieiuni aut sitientes, quam qui Dei cognitione gratiaque carent, nemo non videt, qui misericordiam egentissimis omnium hominibus exhibuerint, eos divina misericordia et remuneratione non posse destitui.

Operi autem a Fidei Propagatione principi duo alia adiuncta sunt, ut diximus, quae, cum Apostolica Sedes fecerit sua, christifideles prae ceteris operibus, quae peculiare aliquid sibi propositum habent, conrogata collatave stipe adiuvent ac sospitent, alterum scilicet a S. Infantia, alterum a Petro Apostolo nuncupatum. Illius est, ut habent omnes exploratissimum, pueros nostros asciscere, qui peculium suum reponere assuescant praesertim infidelium infantibus, ubicumque eos proiici vel necari contingit, redimendis catholiceque educandis; huius vero et precibus et collecta pecunia efficere, ut delectos indigenas in Seminariis rite excoli et ad sacros Ordines evehi liceat, quo ipsorum tribules facilius, successu temporis, ad Christum traducantur vel in fide confirmentur.

Petriano huic sodalicio, ut nostis, Teresiam ab Infante Iesu haud multo ante caelestem patronam attribuimus, utpote quae,

cum in terris claustralem vitam ageret, unum vel alterum missionalem, sibi, quasi quodam adoptionis iure, adiuvandum sumpsisset, pro quo et preces et voluntarias vel praeceptas corporis castigationes et praecipue vehementes morbi, quo laborabat, cruciatus Divino Sponso offerre consueverat. Atque, auspice Lexoviensi virgine, uberiores rei fructus Nobis pollicemur: quo in genere magnopere laetamur, quod Episcopis bene multis placuit inter socios Operis perpetuos se numerari et quod Seminaria aliique catholicorum iuvenum coetus aliquem unum clericum indigenam communi suo ipsorum sumptu alendum instituendumque suscepere.

Utrumque sane Opus, quod recte subsidiarium Operis principis appellari solet, ut Episcoporum sollertiae fel. rec. decessor Noster Benedictus XV per Epistolam Apostolicam, quam memoravimus, commendavit, ita Nos vobis commendare non desinimus; quibus suasoribus, confidimus, christifideles neutiquam passuros, se ab acatholicis, qui errorum suorum propagatoribus tam large adsunt, liberalitate vinci ac superari.

Iam ad vos, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, sermonem convertimus, qui, ob gestam diu, laboriose prudenterque sacram inter ethnicos legationem, digni facti estis, qui vicariatibus ac praefecturis apostolica auctoritate praeficeremini. Atque ut affari vos aggrediamur, quae in universum incrementa, annis proxime superioribus, cepere Missiones, vestrae debita caritati ac sollertiae, ea vobis et evangelii nuntiis, quos regitis ac moderamini, summopere gratulamur. Praecipua sane, quae incumberent vobis officia, quaeque vitanda essent in perfunctione eorum incommoda proximus decessor Noster tam sapienter magnificeque docuit, ut nihil supra potuisset; placet tamen, quid de quibusdam rebus sentiamus, vobiscum, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, communicare.

Ac primum omnium, cogitationes eo vestras revocamus, quanti intersit, indigenas in clerum cooptari: quod nisi pro viribus effeceritis, non tam mancum fore censemus apostolatum vestrum, quam Ecclesiae in regionibus istis constitutioni atque ordinationi diutius moram allatum iri ac tarditatem. Cui quidem ne-

cessitati libenter fatemur atque agnoscimus alicubi consuli ac provideri coeptum Seminariis excitandis, ubi optimae spei adulescentes indigenae ad adipiscendam sacerdotii dignitatem atque ad suae stirpis homines fide christiana imbuendos recte instituuntur ac conformantur; verumtamen ab iis rei progressionibus, quas haberi necesse est, nimio longius absumus. Meministis quaenam fel. rec. decessor Noster Benedictus XV hac in re conquestus sit: « Dolendum est, regiones esse, in quas abhinc pluribus saeculis catholica Fides illata sit, atque ubi tamen clerum indigenam, nisi deterioris notae, non reperias: item populos esse nonnullos, mature Evangelii luce illustratos, qui ex barbaria ad eum iam humanitatis gradum emerserint, ut in omni civilium artium varietate praestantes viros habeant, quique, cum multa iam saecula salutari Evangelii Ecclesiaeque virtute sint affecti, tamen adhuc nec Episcopos a quibus regerentur, nec sacerdotes, quorum disciplina civibus imperitaret, efferre potuerint ». [1]

Nunquam fortasse perpensum satis est, qua via et ratione cum Evangelium propagari tum Ecclesia Dei ubique gentium constitui coeperit; quod cum leviter, in claudenda publice Expopositione Missionaria, ut aiunt, attingeremus, monebamus, ex primis christianae antiquitatis litterarum monumentis manifesto apparere, clerum novae cuivis fidelium communitati ab Apostolis praepositum, non aliunde importatum, sed ex natis in ipsa regione electum atque adscitum. Quod autem vobis adiutoribusque vestris apostolicum munus Romanus Pontifex concredidit christianae veritatis ethnicis gentibus praedicandae, non idcirco putetis sacerdotes indigenas in id unice esse oportere, ut missionalibus in minoris momenti ministeriis adsint eorumque actionem aliquo pacto compleant. Quorsum, quaesumus, sacrae Missiones pertinent, nisi ut in tanta immensitate locorum Ecclesia Christi instituatur ac stabiliatur? Et unde haec apud ethnicos hodie constabit, nisi ex omnibus iis elementis, ex quibus apud nos olim coaluit, id est ex suo cuiusque regionis et populo et clero, suisque religiosis viris ac feminis? Curnam clerus indigena ab eo,

[1] Ep. Ap. *Maximum illud.*

qui proprius et nativus ipsius est, agro colendo, scilicet a populi sui gubernatione arceatur? Iam ut vobis liceat ad alios aliosque infideles Christo lucrandos cotidie expeditioribus progredi, nonne proderit vehementer, sacerdotibus indigenis stationes custodiendas uberiusque excolendas relinquere? Immo etiam, in regno Christi latius proferendo, quam maxime iidem praeterque omnem exspectationem profecturi sunt. « Nam sacerdos indigena – ut verbis Nostri ipsius decessoris utamur –, utpote qui ortu, ingenio, sensibus studiisque cohaereat cum suis popularibus, mirum quantum valet ad Fidem eorum mentibus insinuandam; multo enim melius, quam quisquam alius, novit quibus modis quidpiam eis persuaderi queat. Ita saepe fit ut illuc faciles aditus habeat, quo advenae sacerdoti pedem inferre non licet [1] ». Quid quod missionales externi, ob inchoatam sermonis cognitionem, sensa quidem sua exprimere interdum prohibentur adeo, ut valde praedicationis suae vis atque efficacitas infirmetur? Huc profecto aliae accedunt incommodorum causae, quorum aequam rationem habeamus oportet, licet aut ea rarius incidere aut non magno negotio amoveri posse videantur. Fac, ex bello aliisve politicis eventis in alicuius Missionis territorio alterum regimen alteri suffici, et aut posci aut decerni missionalium exterorum e certa quadam natione discessum: fac item – quod sane difficilius eveniet – indigenas, qui ad altiorem humanitatis gradum pervenerint et civilem quandam maturitatem attigerint, velle, ut sui iuris fiant, externae civitatis sibi imperantis et procuratores et copias et missionales ab suo territorio exigere, idque aliter, quam vi adhibita, impetrare non posse. Quae tum, rogamus, impenderet per eas regiones Ecclesiae pernicies, nisi, quasi quodam rete sacerdotum indigenarum per totum territorium disposito, necessitatibus plebis Christo adiunctae esset plene consultum? At praeterea – neque enim praesenti rerum condicioni minus illud Christi congruit: *Messis quidem multa, operarii autem pauci* [2] – vel ipsa Europa, unde plerique missionalium proficiscuntur, clero

[1] Ep. Ap. *Maximum illud.*

[2] Matth., IX, 37; Luc., X, 2.

hodie eget, eoque magis eget, quo pluris interest, adiuvante Deo, dissidentes fratres ad Ecclesiae unitatem restitui et acatholicis errores suos eripi; nec quisquam ignorat, ad sacerdotalem vel religiosam vitam si quidem haud minor in praesenti adulescentium numerus, quam antea, vocatur, tamen divini afflatus permotioni numerum parêre longe minorem.

Ex hisce, quae memoravimus, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, efficitur, eam sacerdotum indigenarum copiam territoriis vestris suppetere oportere, quae, nulla cleri adventicii habita ratione, cum ad propagandos christianae societatis fines, tum ad communitatem fidelium e sua natione regundam ipsa per se satis valeat. Alicubi quidem, ut paulo ante significavimus, Seminaria erigi coepta sunt alumnis indigenis excipiendis, et ea pleraque medio sita loco inter finitimas Missiones, uni eidemque Ordini vel Congregationi commissas; atque illuc adulescentes Vicarii ac Praefecti Apostolici mittunt singuli lectissimos, sumptu cuiusque suo alendos, quos sacerdotio initiatos et ad sacra idoneos ministeria aliquando recipiant. Itaque quod alicubi a nonnullis inchoatum, id ab omnibus, qui Missionibus praesunt, haud dissimili ratione perfici non tam cupimus quam volumus et iubemus: ut ex indigenis nullus bonae spei sit, quem ab sacerdotio et apostolatu, utique a Deo instinctum vocatumque, arceatis. Certe, alumnos rite instituendos quo plures delegeritis – et plurimos delegi omnino opus est – eo vos maiorem facere sumptum cogemini: verum, ne animo concidite, amantissimo hominum Redemptori confisi, cuius providentiâ futurum, ut, aucta catholici orbis liberalitate, Apostolicae Sedi ne desit unde vobis, ad saluberrimi effectum consilii, largius opituletur.

At si curandum, ut alumnorum indigenarum frequentia sit unicuique vestrum quam maxima, eos praeterea rite effingere atque excolere studete ad sanctitatem sacerdotali vitae congruentem ad eumque apostolatus spiritum cum studio fraternae salutis coniunctum, ut parati sint vel vitae iacturam pro tribulibus civibusve suis facere. Summopere tamen interest, eos uno tempore de disciplinis profanis ac sacris non confusam

atque incompositam, non breviorem et quasi compendiariam institutionem suscipere, sed per usitatum studiorum curriculum bona doctrinarum copia instrui. Quos enim et integritate vitae ac pietate conspicuos et ad sacra ministeria apprime aptos et peritissimos divinarum legum magistros intra Seminarii saepta effeceritis, ii non modo apud suos, vel optimates litteratosve homines, in honore erunt, sed etiam paroeciis ac dioecesibus tandem aliquando, vixdum Deo placuerit, constituendis nihil quicquam obstabit quominus auspicato praeponantur. Perperam sane iudicat quisquis eiusmodi indigenas quasi inferioris generis ac retusi ingenii homines habet. Etenim diu experiundo cognitum est, populos, qui dissitas orientales australesque incolunt regiones, interdum nostris non cedere, atque etiam certare mentis acie et contendere cum his posse; quodsi in hominibus ex intima barbaria summam fere tarditatem reperias, id quasi quadam necessitate fit, cum ad cotidianas vitae necessitates, sane exiguas, eorum intellegentiae usus contrahatur. Cuius quidem rei si vobis licet, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, esse testibus, at Nos quoque fidem afferre possumus, quorum paene ante oculos indigenae, quotquot in urbanis conlegiis ad omne genus disciplinas instituuntur, non tam ceteris alumnis celeritate ingenii sunt pares doctrinaeque fructibus, quam saepe antecedunt ac praestant. Est praeterea cur sacerdotes indigenas ne patiamini inferiore veluti loco haberi et humilioribus ministeriis addici, quasi non eodem ipsi, ac missionales vestri, sacerdotio potiantur, aut non sint eiusdem omnino apostolatus participes; quin etiam eos in oculis ferte, ut qui conditis vestro sudore ac labore Ecclesiis futurisque catholicorum communitatibus praeesse aliquando debeant. Quamobrem europaeos inter et indigenas missionales nihil esto discriminis nullusque disiunctionis terminus intercedito, sed alteri cum alteris reverentia et caritate copulentur.

Quod autem, ut supra monuimus, ad ordinandam in populis vestris Ecclesiam Christi, omnia, ex quibus ipsa divino consilio conflatur, elementa adhiberi necesse est, ex hoc consequitur, in potioribus officii vestri partibus eam numerari, ut religiosas ex

utroque sexu sodalitates indigenas instituatis: quos enim novos Christi asseclas superno Deus afflatu tetigerit atque ad altiora impulerit, quidni iidem consilia evangelica profiteantur? In quo ne missionales, ne religiosas feminas, in ipso agro vestro laborantes, Instituti cuiusque sui caritas, honesta sane ac recta, plus aequo abripiat atque a latiore rerum comprehensione detineat. Si qui enim indigenae sunt, qui in veteres Sodalitates cooptari cupiant, modo ad imbibendos earum spiritus et non degenerem dissimilemve in regionibus suis subolem gignendam apti videantur, eos a consilio dehortari atque ab re prohibere nefas esto; verumtamen integre religioseque consideretis, utrumnam expediat, novas potius condi Sodalitates, quae cum ingenio studiisque indigenarum et cum locorum rerumque condicione aptius cohaereant.

Nec alia de re silendum, quae ad evangelii propagationem permagni referat: quantum scilicet proderit, catechistarum multiplicari numerum — sive ex europaeis, sive, potius, ex indigenis deligantur — qui missionalibus operam navent suam, catechumenos potissimum erudiendo et ad baptismum comparando: quos quidem catechistas quales esse oporteat, ut non tam verbo quam vitae exemplo infideles ad Christum alliciant, dicere vix attinet. At vobis, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, certum decretumque sit, eos accurate instituere, ut doctrinam catholicam calleant, et, cum eam proponent atque explanabunt, ad mentem intellegentiamque auditorum accommodare se sciant: quod facturi eo commodius sunt, quo indigenarum naturam interius perspexerint.

De adlectis adlegendisve laborum vestrorum consortibus cum usque adhuc locuti simus, unum hoc in genere restat ut studiosae voluntati vestrae insinuetur: quod si quidem ad effectum deducatur, censemus fidei ocius dilatandae esse haud mediocriter profuturum. Quanti equidem contemplativam Nos vitam, quam vocant, faciamus, testis satis superque est Constitutio illa Apostolica, qua legem Cartusiensis Ordinis propriam, pontificali inde ab initio auctoritate probatam, altero ante anno, post exactam ad Codicis canones emendationem, Apostolicae confirmationis robore perlibenter munivimus. Austerior sane ista vitae contemplati-

vae consuetudo ut in Missionum territoria, conditis coenobiis, inducatur latiusve provehatur, summos horum Ordinum moderatores, quemadmodum Nosmet impense adhortamur, sic vos, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, opportune importune rogando, curatote; solitarii enim ii viri mirum quantum caelestium gratiarum vobis laboribusque vestris conciliabunt. Atque dubitare non licet quin eiusmodi monachi locum opportunum apud vos nanciscantur, cum incolae, alicubi potissimum, etsi maximam partem ethnici, natura sint ad solitudinem et ad orandum contemplandumque proclives. Qua in re animo obversatur Nostro magnum illud coenobium, quod Cistercienses Reformati de Trappa in vicariatu apostolico Pekinensi condidere; ubi centum fere monachi, quorum plerique Sinenses, perfectissimarum exercitatione virtutum, assiduitate precum, vitae asperitate laborisque tolerantia, ut Dei numen sibi et infidelibus placando propitiandoque demerentur, ita hos ipsos, per exempli efficacitatem, Christo lucrifaciunt. Unde luce clarius apparet, anachoretas nostros, lege ac spiritu Conditoris sui prorsus incolumi nullamque vitae actionem experiundo, posse haud parum momenti ad prosperiorem sacrarum legationum exitum cotidie afferre. Quodsi Ordinum id genus gubernatores vestris postulationibus morem gesserint et sedes suorum, ubicumque de communi consilio placuerit, collocaverint, rem fecerint et tantae ethnicorum multitudini imprimis salutarem et Nobis, ultra quam credibile est, acceptam et gratam.

Iam ad nonnulla, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, gradum faciamus, quae ad meliorem Missionum temperationem pertinent: quo in genere si qua proximus decessor Noster haud dissimilia dudum docuit ac monuit, idcirco ea iterare placet, quia magno fore ad fructuosam apostolatus exercitationem praesidio iure meritoque censemus.

Itaque cum catholici inter ethnicos apostolatus magnam partem in vos recidat exitus, res aptius volumus a vobis ordinari, ut facilior posthac ad christianae sapientiae propagationem pateat aditus et numerus eorum augeatur quibus ea feliciter collucet. Sacros igitur praecones ita vobis cordi sit dispertire, ut nulla terri-

torii pars ab evangelii praedicatione vacet et in aliud tempus excolenda reservetur. Quare longius, per mansiones, procedite, missionalibus in aliquo loco, quasi quodam centro, constituendis, quem locum minores undique stationes circumstent, uni saltem catechistae commissae et sacrâ aediculâ auctae, quas missionales e sede media identidem, stato scilicet tempore, ministerii causa, adeant atque invisant.

Meminerint interea evangelii praecones, haud secus sibi ad indigenas accedendum, ac Divinus Magister cum populo in terris se gessit. Qui, ante quam turbas doceret, aegros sanare consueverat: *Omnes male habentes curavit*;[1] *Et secuti sunt eum multi et curavit eos omnes*;[2] *Misertus est eis, et curavit languidos eorum.*[3] Atque id ipsum, facta potestate, Apostolis imperavit: *Et in quamcumque civitatem intraveritis... curate infirmos, qui in illa sunt, et dicite illis: appropinquavit in vos regnum Dei*;[4] *Egressi autem circuibant per castella evangelizantes et curantes ubique.*[5] Ne obliviscantur quidem missionales, quam se Iesus benignum amabilemque infantibus puerisque praeberet: quos cum discipuli increpuissent, praecepit ne ad ipsum venire prohiberent.[6] Ad rem id commemorare libet, quod alias diximus: missionales nimirum, qui Deum infidelibus praedicant, probe nosse, in iis quoque regionibus — ut facile caritatis officiis capiuntur humana corda — quisquis publicam valetudinem curat aegrotantibusque medetur, quisquis infantibus ac pueris blanditur, hunc profecto hominum sibi benevolentiam studiumque conciliare.

Atque ut ad ea quae modo attigimus redeamus, si iis in locis, ubi sedem domiciliumque ipsorum vestrum, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, constitueritis, itemque in amplioribus ob incolarum numerum stationibus, domum Dei et cetera Missionis aedificia latius patere opus est, vitandum tamen, ne sumptuosa magnique

[1] Matth., VIII, 16.
[2] Matth., XII, 15.
[3] Matth., XIV, 14.
[4] Luc., X, 8-9.
[5] Luc., IX, 6.
[6] Matth., XIX, 13-14.

pretii aut templa aut aedificia excitentur, quasi cathedrales aedes et episcopales domus futuris dioecesibus comparatae; haec suo quidem tempore commodius. Numne ignoratis, in certis quibusdam dioecesibus iam pridem canonice erectis, templa eiusmodi ac domicilia aut paulo ante fuisse exstructa aut in praesenti exstrui? Nec recte ac provide aut in principem aliquam stationem aut in eum, quem incolitis ipsimet, locum instituta atque opera coguntur ac veluti conglobantur, quaecumque bonum animorum ac corporum tuentur; nam si magni sint momenti ac ponderis, iam vestram vel missionalium vindicare adeo sibi praesentiam ac sollicitudinem possunt, ut saluberrima totius territorii, evangelii causa, lustratio gradatim remittat ac desinat. Quoniam vero horum operum mentio huc incidit, praeter hospitia vel conclavia aegris curandis remediisve diribendis, et litterarios elementorum ludos — quae quidem instituta nusquam desiderari patiemini — praestat, iis qui ex pueris excesserint, nisi agrorum cultionem suscipiant, ad altiores disciplinas vel ad operosas praesertim artes, in scholis per vos conditis, aditum fieri. Atque hoc loco hortamur, ne optimates regionis, eorumque subolem, neglegatis. Esto quidem, ab humilioribus e plebe verbum Dei eiusque praecones facilius admitti; esto, Iesum Christum de se testificatum esse: *Spiritus Domini.... evangelizare pauperibus misit me.*[1] Sed, praeterquam quod debemus illud Pauli ante oculos habere propositum: *Sapientibus et insipientibus debitor sum,*[2] usu atque experientia praeterea docemur, primoribus civitatis ad Christi religionem semel traductis, tenuiores e populo eorum vestigiis facile ingredi.

Quod autem postremo occurrit, id, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, ut est gravissimum, pro cognito ac perspecto, quo flagratis, religionis animarumque salutis studio, piis accipite animis atque ad prompte obtemperandum compositis. Territoria ea quidem, quorum curam navitati Apostolica Sedes vestrae demandavit ut ea Christo Domino adiungeretis, cum sint plerumque

[1] Luc., IV, 18.
[2] *Rom.*, I, 14.

amplissima, fieri interdum potest, ut missionalium ex Institutis cuiusque vestris longe inferior sit numerus quam necessitas postulet. Ne igitur dubitetis, quemadmodum in dioecesi rite constituta solent Episcopo alii ex alia Sodalitate aut clericali aut laicali religiosi viri, aliae ex alia Congregatione Sorores, adesse atque auxiliari, ita in propagationem christianae Fidei, ad institutionem iuventutis indigenae, ad ceteras huiusmodi utilitates promovendas, laborum socios advocare atque adsciscere religiosos sodales ac missionales qui e vestro sodalicio non sint, sive ii sacerdotio potiantur, sive ad laicalia, quae vocant, Instituta pertineant. Sancte quidem glorientur Ordines ac Congregationes religiosae cum de sibi data ad ethnicos populos missione, tum de partis ad hunc diem Christi regno accessionibus; at meminerint, se territoria Missionum non iure quodam proprio ac perpetuo accepisse, sed ad Apostolicae Sedis nutum habere, cui propterea et ius et officium incumbit rectae et plenae eorum cultioni prospiciendi. Nec igitur Romanus Pontifex apostolico muneri hoc unice satisfaciat si territoria maioris minorisve magnitudinis alia inter alia Instituta distribuat; sed — quod pluris interest — nullo non tempore omnique sua cura providere debet, ut ea ipsa Instituta tot missionales ac, potissimum, tales in regiones sibi creditas dimittant, qui his, qua late patent, christianae veritatis luce complendis abunde sufficiant atque efficacem dent operam. Quoniam vero Divinus Pastor gregem suum requiret de manu Nostra, quotiescumque necessarium vel opportunius utiliusque ad proferendos Ecclesiae sanctae fines videbitur, territoria Missionum cum de altera in alteram Sodalitatem transferre, tum iterum iterumque partiri, et clero indigenae aliisve Sodalitatibus novos vicariatus ac praefecturas committere neutiquam cunctabimur.

Iam reliquum non est, nisi ut vos omnes, Venerabiles Fratres, quotquot per catholicum orbem pastoralis muneris et sollicitudines et solacia Nobiscum participatis, denuo hortemur, velitis iis, quas diximus, artibus praesidiisque sacras Missiones adiu-

vare, ut eaedem, quasi quadam renovatione virium, messem in posterum afferant multo uberiorem. Communibus autem benigne adrideat faveatque coeptis sanctissima Regina Apostolorum Maria, quae, cum homines universos in Calvaria habuerit materno animo suo commendatos, non minus eos fovet ac diligit, qui se fuisse ab Christo Iesu redemptos ignorant, quam qui ipsius redemptionis beneficiis fruuntur feliciter.

Caelestium interea donorum auspicem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, vobis Venerabiles Fratres, et clero populoque vestro, apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum die XXVIII mensis Februarii anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

PIUS PP. XI

CHIROGRAPHUS

AD EMUM P. D. PETRUM, TITULO S. LAURENTII IN LUCINA PRESB. CARD. GASPARRI, A SECRETIS STATUS.

Eminentissimo Signor Cardinale,

Si è annunciato che le proposte formulate dalla Commissione Ministeriale circa la legislazione ecclesiastica in Italia siano per essere tradotte in appositi disegni di legge dal Ministero della Giustizia e poi presentate al Parlamento. Si tratta, com'Ella ben sa, di quella riforma della legislazione ecclesiastica della quale si è più volte pubblicamente trattato nella stampa. Dal fatto che periti ecclesiastici furono invitati a far parte della Commissione costituita per lo studio e la preparazione della detta riforma, si è voluto argomentare e far credere che la riforma stessa venisse studiata e preparata d'accordo colla Santa Sede e colla suprema Autorità ecclesiastica; ma già fu più di una volta chiaramente dimostrato che l'argomentazione non correva e non esisteva l'accordo, non avendo gli accennati periti ecclesiastici ricevuto alcun mandato. Che se i loro Superiori lor diedero licenza di aderire all'invito, bene quelli fecero, non sapendosi che cosa precisamente si pensasse di fare nè da quali premesse si volesse partire ed a quali risultati arrivare. Delle quali cose quando si ebbe poi sufficiente notizia, si ebbe pure nuova conferma delle non rette nè vere conclusioni che se ne traevano in ordine all'accordo ed alla cooperazione della suprema Autorità ecclesiastica; nè poteva pertanto mancare nè mancò infatti il rinnovarsi delle opportune osservazioni e rettifiche in piena conformità al Nostro pensiero, pur tenendosi il dovuto conto delle migliorie e degli alleviamenti che la più volte ricordata riforma sembrava annunciare alla Chiesa ed al Clero in Italia.

Ora che le proposte vogliono tradursi in legge e si vuol quindi per necessità di cose legiferare su materie e persone che sotto-

stanno, almeno in principalità, alla sacra potestà da Dio a Noi affidata, Ci impone il debito del ministero apostolico, del quale a Dio stesso ed a Dio solo rispondiamo, di dire e dichiarare che su tali materie e persone non possiamo riconoscere ad altri diritti e potestà di legiferare, se non previe le convenienti trattative ed i legittimi accordi con questa Santa Sede e con Noi.

E certamente nessuno al mondo si indurrà facilmente a pensare ed a credere che senza tali trattative e tali accordi col Sommo Pontefice Romano siasi da uomini cattolici in questa stessa Roma preteso di dare nuovo assetto legale alla Chiesa cattolica in Italia; giacchè di questo appunto si tratta ora e non più soltanto di uno od altro provvedimento come quelli intesi a restituire alla scuola di un popolo cattolico l'insegnamento religioso, al Clero ed alle chiese qualche parte del già maltolto. Quale accoglienza Noi riserbiamo a provvedimenti di tal sorta, abbiamo, non ha molto, chiaramente lasciato intendere parlando in solenne occasione, vogliamo dire nell'allocuzione concistoriale del giorno 14 dicembre 1925; ma nessuna conveniente trattativa, nessun legittimo accordo ha avuto luogo nè poteva o potrà luogo avere finchè duri la iniqua condizione fatta alla Santa Sede ed al Romano Pontefice.

Queste cose abbiamo giudicato opportuno e necessario comunicare a Lei, Signor Cardinale, perchè ne faccia a sua volta le opportune e necessarie partecipazioni; e di cuore Le impartiamo la Apostolica Benedizione.

18 Febbraio 1926.

PIUS PP. XI

LITTERAE APOSTOLICAE

I

EVECTIO PRAEFECTURAE APOSTOLICAE DE UCAYALI IN PERUVIA IN VICARIATUM APOSTOLICUM.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Supremi apostolatus officium divinitus gerentes, ex hac Divi Petri Cathedra, sublimi tanquam e specula, in omnes orbis catholici regiones vel longo terrarum marisque tractu seiunctas, oculos mentis Nostrae convertimus et quae ibidem rei sacrae procurationi melius gerendae conducant, sollicito ac paterno studio decernere maturamus. Iam vero cum praefectura apostolica de Ucayali, quae prima inter ceteras missiones Peruvianas erecta fuit, assidua praesertim ope Missionariorum Ordinis Fratrum Minorum insigne ceperit incrementum, adeo ut opportunum videatur eandem praefecturam ad gradum Vicariatus Apostolici promovere, Nos, collatis consiliis cum VV. FF. NN. Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, quae infra scripta sunt statuenda censuimus. Nimirum, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium tenore, praefecturam apostolicam de *Ucayali* in Peruvia, eisdem nomine et confiniis servatis, Vicariatum Apostolicum edicimus atque instituimus.

Haec volumus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas, atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIV mensis iulii anno MDCCCCXXV, Pontificatus Nostri quarto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

DISMEMBRATO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO NILI SUPERIORIS ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE KAVIRONDO IN AFRICA CENTRALI.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ut, aucto pastorum numero, christiani gregis custodiae uberius provideamus, Decessorum Nostrorum vestigiis haerentes, novas pro re ac tempore missiones, in regionibus potissimum longo terrarum marisque tractu seiunctis ab hoc catholici nominis centro, erigere maturamus. Hoc ducti consilio, ut uberes salutis fructus iam in apostolico vicariatu Nili Superioris in Africa centrali feliciter suscepti laetius augeantur, opportunum censuimus ab eodem apostolico vicariatu, curis concredito Missionariorum Instituti de Mill-Hill, qui amplissimo territorio patet, orientalem territorii partem a colonia, vulgo de *Kenia* nuncupata, constitutam distrahere, ac novam inde missionem erigere. Collatis itaque consiliis cum VV. FF. NN. Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attente consideratis, haec quae infrascripta sunt statuimus, edicimus, mandamus. Nimirum motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, novam Praefecturam Apostolicam nomine *Kavirondo* appellandam erigimus in Africa centrali, eandemque iisdem Patribus Instituti de Mill-Hill committimus. Novae autem huius Praefecturae, eadem auctoritate Nostra, territorium distrahimus sive separamus a vicariatu apostolico Nili Superioris, et sequentibus limitibus constitutum volumus: ad occidentem, e limitibus civilibus inter protectoratum Ugandensem et coloniam de Kenia exsistentibus, ita tamen ut ad novam Praefecturam Apostolicam de *Kavirondo* pertineant etiam parvulae illae insulae, quae in lacu Victoria inveniuntur; ad septentrionem autem, orientem ac meridiem ex iisdem confiniis, quibus in praesens vicariatus Nili Superioris circumscribitur.

Haec mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus

super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XV mensis iulii, anno MDCCCCXXV, Pontificatus Nostri quarto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

ERIGITUR IN PROPRIIS CONFINIIS PRAEFECTURA APOSTOLICA SINUS DE HUDSON IN AMERICA SEPTENTRIONALI.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Divini verbi praeconum in omnem terram sonus exivit, nec glacies hyperboreae aut nivales circa polum regiones apostolicam caritatem eorum devincere potuerunt. Quare etiam squallentibus illis in terris missiones constitutae sunt, quarum bono atque incremento Nos Ipsi, ex supremi Apostolatus officio consulere satagimus. In dissita asperaque regione, quae patet ad septentrionem vicariatus apostolici de Keewatin rari incolae, vulgo *Eschimenses* nuncupati, hac illac peregrinantur. Horum curae spirituali prospicientes, Patres Oblati a Maria Immaculata iam plures annos ibidem adlaboraverunt, non sine magno spirituali emolumento. Sed cum Vicarius Apostolicus de Keewatin longe remotam habeat sedem, ita ut regioni eidem apte vigilari nequeat, Nos id perspectum habentes, eidem incommodo medelam afferre studuimus. Collatis itaque consiliis cum VV. FF. NN. Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attente consideratis, septentrionalem ipsam regionem, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore a vicariatu apostolico de Keewatin segregamus, eamque in missionem sui iuris erigimus, Praefecturae Apostolicae *Sinus de Hudson* nomen ipsi facimus, Patribusque Oblatis a Maria Immaculata eam committimus. Hanc autem novam Praefecturam Apostolicam *Sinus de Hudson* sic per Nos erectam, auctoritate pariter Nostra, constare volumus parte septentrionali supra dicti vicariatus de Keewatin, addita parte septentrionali vicariatus apostolici Sinus S. Laurentii, nec non quadam parte orientali vicariatus apostolici de Mackenzie. Porro huius Praefecturae Apostolicae limites sient: ad orientem, fines Dominii Canadensis inde a 56° parallelo usque ad Polum septentrionalem; ad meridiem, parallelum 56^{m} inde a limite orientali Dominii Cana-

densis usque ad meridianum 72m: exinde vero linea recta usque ad lacum *Apiskigamish:* idem lacus ac flumen *Magni ceti* ad Sinum de Hudson: linea recta ad meridianum 82m: parallelum 58m usque ad meridianum 96m: parallelum 60m ad meridianum 102m; demum ad occidentem, meridianum 102m usque ad Polum septentrionalem.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque, ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum ac definiendum esse; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XV mensis iulii anno MDCCCCXXV, Pontificatus Nostri quarto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

NOTIFICATIO

QUAEDAM DECLARANTUR CIRCA COMPETENTIAM ET CONSTITUTIONEM SACRAE CONGREGATIONIS PRO NEGOTIIS ECCLESIASTICIS EXTRAORDINARIIS.

Sanctitas Sua, Litteris ad Emum Cardinalem a Secretis Status, die 5 iulii 1925 datis, haec quae sequuntur declarare ac statuere dignata est:

1. Canon 255 de promovendis per Sacram Congregationem pro Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis ad vacantes dioeceses idoneis viris, quoties cum civilibus Guberniis agendum sit, ita intelligendus est ut ad eamdem Sacram Congregationem spectet Episcopos promovere etiam in casibus, in quibus Gubernia interrogantur circa difficultates, si quae sint, ordinis politici contra personas ad id officii praeelectas.

2. Inter Emos Patres Sacrae Congregationis pro Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis in posterum de iure cooptabuntur: Cardinalis Secretarius S. Officii, Cardinalis Secretarius Sacrae Congregationis Consistorialis, Cardinalis S. R. E. Cancellarius atque Cardinalis Datarius.

3. Eadem Sacra Congregatio suum habebit Praefectum, Cardinalem a Secretis Status, cui, iuxta can. 255, a Summo Pontifice negotia mandantur, examini eiusdem Congregationis subiicienda.

4. Omnibus autem Membris et officialibus eiusdem Sacrae Congregationis secretum imponitur S. Officii, emisso speciali iureiurando.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

NOTANDUM. – *In decreto diei* 6 martii 1925 *relato pag. 42 huius voluminis XVIII, in linea 7 textus, post verba* sive terrestres, *addatur* sive maritimas, *ita ut sententia sit:* Eius iurisdictio ... extendetur ... ad omnes copias sive terrestres, sive maritimas, sive aëreas, *etc.*

I

ANTILLARUM

ERECTIONIS NOVAE DELEGATIONIS APOSTOLICAE

DECRETUM

Ea est Antillarum insularum conditio, ut expedire videatur quo unus S. Sedis delegatus omnibus maioribus et minoribus illis insulis consulat. Quae considerans Ssmus D. N. Pius PP. XI, de consulto Emorum Patrum S. C. Consistorialis et Negotiorum Ecclesiasticorum Extraordinariorum, statuit et decrevit unam eamque unicam Delegationem Apostolicam constituere, quae sedem ordinariam in civitate Habana habeat, et in omnibus praefatis insulis quae necessaria sunt videat et curet.

Hoc igitur Consistoriali decreto, de mandato Sanctitatis Suae, nova Delegatio Apostolica erigitur cum sede in civitate Habana, cuius iurisdictio ad omnes extenditur maiores et minores Antillas insulas; et includere debet quae hucusque curae et officio commissa erant Delegati Apostolici Cubani et Portoricensis.

Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 7 mensis decembris anni 1925.

✠ C. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen. et Mandelen., *Secretarius.*

L. ✠ S.

† Fr. Raphaël C., Archiep. Thessalonicen., *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssm̃us Dn̄us Noster Pius divina Providentia PP. XI, decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, has quae sequuntur Ecclesias de proprio singulas Pastore providit, nimirum:

11 ianuarii 1926. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Ratiariensi praefecit R. P. D. Gustavum Carolum Mutel, hactenus Episcopum titularem Mopsuestenum.

18 ianuarii. — Titulari Ecclesiae Irenopolitanae in Isauria, pro hac vice ad archiepiscopalem evectae, R. D. Eduardum Mooney, Delegatum Apostolicum ad Indias Orientales.

29 ianuarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Archelaidensi, R. D. Arthurum Jara, Piae Societatis Salesianae Ven. Ioannis Bosco, deputatum Vicarium Apostolicum Magellanensem.

26 februarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Barcaeae, R. D. Alafridum Odilon Comtois, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Francisci Xaverii Cloutier, Episcopi Trifluvianensis.

III

DESIGNATIO ORDINARII

PRO APPELLATIONE IN SECUNDO GRADU

R. P. D. Raphael Rodić, Archiepiscopus Bellogradensis et Administrator Apostolicus Banatus Serbi, designavit pro appellatione in secundo gradu Ordinarium Zagabriensem. Quam designationem Ssm̃us Dn̄us Noster rescripto Sacrae Congregationis Consistorialis diei 29 ianuarii 1926 approbare dignatus est.

IV

NOTIFICATIO

Pro norma Ordinariorum, praesertim Statuum Foederatorum Americae Septentrionalis et Ditionis Mexicanae, declaratur Sacerdotem Alfonsum De Maria, dioecesis Rheginensis in Italia, incidisse in suspensionem *a divinis*.

SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

APPROBATIONES

Ssmus Dñus Noster Pius divina Providentia PP. XI, decretis Sacrae Congregationis de Religiosis:

3 februarii 1926. — Instituti Sororum a Sancta Iuliana, vulgo *Apostolines du Très-Saint Sacrement* nuncupatarum, cuius domus princeps sita est in archidioecesi Mechliniensi, *Constitutiones definitive approbavit;*

— Congregationem religiosam pro Operariis christianis, a Sancto Iosepho Calasanctio nuncupatam, cuius domus princeps sita est Vindobonae, in archidioecesi Viennensi, *laudavit eiusque Constitutiones, experimenti gratia, ad septennium approbavit;*

— Institutum Sororum Tertii Ordinis Sancti Francisci, vulgo *Minime Suore del Sacro Cuore* nuncupatum, cuius domus princeps sita est in dioecesi Pistoriensi, *laudavit eiusque Constitutiones, experimenti gratia, ad septennium approbavit.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

NOMINATIONES

Brevibus Apostolicis nominati sunt:

7 decembris 1925. *Vicarius Apostolicus de Saigon* R. D. Isidorus Maria Ioseph Dumartier, e Societate Parisiensi pro Exteris Missionibus.

4 ianuarii 1926. *Vicarius Apostolicus Gabonensis in Africa Centrali* R. P. Aloisius Tardy, e Congregatione a Spiritu Sancto, electus Episcopus Acalyssensis.

— *Vicarius Apostolicus de Kenia in Africa Centrali* R. P. Ioseph Perrachon, ex Instituto Taurinensi B. M. V. a Consolata, electus Episcopus Centuriensis.

28 ianuarii 1926. *Vicarius Apostolicus Magellanensis* R. P. Arthurus Jara, e Pia Societate Salesiana.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

DECRETUM seu DECLARATIO

CIRCA OFFICIA PROPRIA ET MISSAS, EORUMQUE EXTENSIONEM

Sacra Rituum Congregatio, per Apostolicae Sedis indulta, quibus Officia et Missae, iam ex speciali privilegio pro aliquibus locis sive Institutis approbata, extendi ad alia loca seu Instituta contigerit, declarat concessionem fieri dumtaxat Officii et Missae de respectivo Communi, exceptis tantummodo Oratione et Lectionibus II Nocturni propriis, nec non una vel tribus Missae Orationibus item propriis, quicumque sit diei festi ritus. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Hac vero occasione, Sacra eadem Congregatio Revmos Ordinarios dioecesium et Superiores Ordinum seu Religiosarum Congregationum enixe rogat ut, quoties ipsi ab Apostolica Sede impetrare velint nova Officia vel Missas, eorumque extensionem, prae oculis habeant normas quae in Decreto S. R. C., n. 3926, diei 13 iulii 1896 * praescriptae sunt.

Die 20 februarii 1926.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

---

* DECRETUM

QUO AD IMPETRANDA NOVA SANCTORUM OFFICIA NOVASQUE MISSAS AB HAC SACRA RITUUM CONGREGATIONE, NORMAE SEQUENDAE PRAESCRIBUNTUR.

1. Exhibitae nobis petitiones Sanctos Beatosve tantummodo spectare debent in Romano Martyrologio conscriptos, aut publico cultu a Sancta Sede decreto, vel confirmato iamdiu fruentes. At vero semper speciali proprii Episcopi commendatione opus est: qui etiam, si exquiratur, sui Capituli cathedralis consensum allegabit.

2. Ad ceteros Sanctos Beatosve quod attinet, etsi longo iam tempore publico fuerint cultu honorati, cum Officio et Missa propria, necesse est ut iuxta communes regulas eorum cultus ab Ecclesia comprobatus et confirmatus sit, antequam Officium ipsum ac Missa permittatur.

3. Postulationes ad obtinenda Officia Missasque proprias pro novis eorum Sanctorum sive Beatorum Festis, qui, sub alio quidem titulo, publico iam fuerint cultu donati, raro admodum excipientur. Semper autem eae rationibus omnino peculiaribus ac solidis, specialissimaque commendatione et, si id materia ipsa exposcat, historicis documentis apprime validis fulciantur oportet.

4. Ex Calendariis perpetuis vel Propriis cuiusque Dioeceseos, quae huic Congregationi Sacris Ritibus tuendis praepositae approbanda exhibentur, ii sive Sancti sive Beati expungendi sunt, quibus conditiones in § 1 recensitae desunt; novaque item Festa in § 3 indicata; quum de his singillatim ac serio agendum sit.

5. Quaelibet novi Officii ac Missae postulatio Curationi Liturgicae prius examinanda subiicietur; dein summa diligentia in conventu, cui Emus Cardinalis Praefectus praesidet, discutienda. Cuius discussionis exitus si postulanti faverit, postulatio exhibita, una cum allegatis et necessariis declarationibus super peracto examine et insuper cum Rmi Promotoris Fidei adnotationibus, typis mandabitur. Documentorum fasciculus ita comparatus, ab uno e Cardinalibus Relatoribus, Sacrae Congregationi in Ordinario Conventu exhibebitur.

6. Si Sacra Congregatio petitioni favens annuat, illius sententia Ssmo Patri confirmanda subiicietur; ac tantummodo post Pontificiam confirmationem, Officii et Missae schema, quod exhibitum fuerat, cooperante Hymnographo Sacrae Congregationis, cura Cardinalis Ponentis et Rmi Promotoris Fidei, recognoscetur et approbabitur.

7. Extensiones Officii et Missae, alicui peculiari Ecclesiae vel Dioecesi iam concessae, ad alias Dioeceses Ecclesiasve, specialibus rationibus inniti debent. Eae vero a delectis per Nos viris sacrae Liturgiae expertis et a Congressu supradicto, sicut primitivae postulationes, expendentur; et, si id iste necessarium existimabit, in pleno Sacrae Congregationis Conventu proponentur, antequam Pontifici comprobandae exhibeantur; quae quidem approbatio semper necessaria est, nisi forte primitiva concessio *singulis petentibus* facta fuerit.

8. Immutationes vel additiones, quas in Officiis vel Missis iam concessis fieri contigerit, eaedem examini ac discussioni sicut extensiones, de quibus in § praecedente sermo est, subiicientur.

Die 13 iulii 1896.

Ssm̃us Dominus Noster Leo Papa XIII in audientia die XIII iulii MDCCCXCVI Eminentissimo Card. Praefecto Sacrae Rituum Congregationis facta, quum hasce supra expositas normas sedulo perlegisset, easdem singulas approbare dignatus est, atque earum observantiam quam accuratissimam praecipere.

CAIETANUS CARD. ALOISI-MASELLA.

L. ✠ S.

Aloisius Tripepi, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

I

Causae in Tribunali S. R. Rotae anno 1925 actae, quarum definitiva sententia editur tantum in parte dispositiva.

I. MOGUNTINA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo et F. Solieri.
Vinculi defensor: I. Trezzi.
Advocatus: V. Sacconi.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».
Sententia diei 5 ianuarii: « Negative ».

II. PARISIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, F. Solieri, et I. Florczak.
Vinculi Defensor deputatus: A. Wynen.
Advocati: N. Ferrata, H. Benvignati.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».
Sententia diei 7 ianuarii: « Affirmative ».

III. BONAËREN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, R. Hindringer et F. Guglielmi.
Vinculi Defensor Substitutus: C. Conte.
Advocatus: V. Sacconi.
Dubium: « An sententia Rotalis diei 18 octobris 1922 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».
Sententia diei 9 ianuarii: « Sententiam Rotalem esse confirmandam, seu non constare de nullitate matrimonii in casu ».

IV. CARTHAGINEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus, ac conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, I. Grazioli et F. Parrillo.
Vinculi Defensor Substitutus: C. Conte.
Advocatus: A. D'Agata.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 9 ianuarii: « Negative ».

V. BITURICEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, R. Hindringer et F. Guglielmi.

Vinculi Defensor deputatus: A. Wynen.

Advocatus: C. Astorri.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 4 augusti 1923 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 13 ianuarii: « Sententiam Rotalem esse confirmandam, seu constare de nullitate matrimonii, in casu ».

VI. ALEXANDRINA ARMENORUM. – SEPARATIONIS.

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens*, U. Mannucci, et A. Jullien.

Promotor Iustitiae: F. Bracci.

Advocati: I. P. Certo, A. Carabini.

Dubium: « An constet de legitimis causis separationis quoad thorum, mensam et cohabitationem in casu ».

Sententia diei 4 februarii: « Constare de legitimis causis separationis quoad thorum, mensam et cohabitationem ex culpa solius mariti decernendae ad tempus indefinitum, ad normam can. 1131 et 1132 », addito decreto provisoriae exsecutionis sententiae ad tramites can. 1917 et seq.

VII. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, R. Hindringer et F. Guglielmi.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 7 februarii: « Negative ».

VIII. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *propter intentionem viri bono fidei contrariam.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, I. Grazioli et F. Parrillo.

Vinculi Defensor deputatus: A. Wynen.

Advocati: C. Santucci et C. Astorri.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 7 februarii: « Affirmative ».

IX. POSNANIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, R. Hindringer et F. Guglielmi.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: A. Wynen.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 11 februarii: « Affirmative ».

X. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus, ac conditionis appositae contra bonum fidei et sacramenti.*

Turnus Rotalis: F. Solieri, *Ponens*, I. Florczak et U. Mannucci.

Vinculi Defensor deputatus: A. Carabini.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 13 februarii: « Affirmative ».

XI. LUGANEN. – RESTITUTIONIS IN INTEGRUM ET DIFFAMATIONIS.

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, R. Hindringer, F. Guglielmi.

Promotor Iustitiae: F. Bracci.

Advocati: V. Sacconi, A. D'Alessandri.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 19 ianuarii 1923 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 16 februarii: « Confirmandam esse sententiam Rotalem, seu non esse locum restitutioni in integrum, in casu ».

XII. PARISIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, R. Hindringer, F. Guglielmi.

Vinculi Defensor Substitutus: C. Conte.

Advocati: N. Ferrata et V. Sacconi.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 3 iulii 1922 sit confirmanda vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 17 februarii: « Infirmandam esse sententiam Rotalem, seu constare de nullitate matrimonii, in casu ».

XIII. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae viri* ET DISPENSATIONIS.

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, R. Hindringer.

Defensoris Vinculi Substitutus: C. Conte.

Advocatus: A. Wynen.

Dubia: I. « An constet de matrimonii nullitate in casu », et, quatenus negative: II. « An consilium praestandum sit Ssmo pro dispensatione super matrimonio rato nec consummato, in casu ».

Sententia diei 21 februarii: « Ad I. Providebitur in altero; ad II. affirmative ».

XIV. Colonien. – Nullitatis matrimonii *ex capite defectus consensus.*

Turnus Rotalis; M. Massimi, *Ponens,* I. Grazioli, F. Guglielmi.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: H. Benvignati.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 27 maii 1924 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 21 februarii: « Confirmandam esse sententiam Rotalem, seu constare de nullitate matrimonii ».

XV. Briocen. – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens,* F. Solieri, I. Florczak.

Vinculi Defensor deputatus: I. Brocco.

Advocati: N. Ferrata, H. Benvignati.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 21 februarii: « Affirmative ».

XVI. Algerien. – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens,* U. Mannucci et A. Jullien.

Vinculi Defensor deputatus: A. Wynen.

Advocatus: A. Carabini.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 28 februarii: « Negative ».

XVII. N. N. – Nullitatis matrimonii *ex capite impotentiae viri.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens,* A. Jullien, R. Hindringer.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: A. D'Alessandri.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 10 martii: « Affirmative ».

XVIII. N. N. – Nullitatis matrimonii *ex capite defectus consensus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens,* R. Hindringer, F. Guglielmi.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 14 martii 1924 sit confirmanda vel infirmanda in casu »:

Sententia diei 23 martii: « Infirmandam esse sententiam Rotalem seu non constare de nullitate matrimonii, in casu ».

XIX. Catanen. – Nullitatis matrimonii *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens,* A. Jullien, R. Hindringer.

Vinculi Defensor Substitutus: C. Conte.

Advocati: N. Ferrata, V. Sacconi.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 28 aprilis 1922 sit confirmanda vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 24 martii: « Sententiam Rotalem esse confirmandam, seu constare de matrimonii nullitate, in casu ».

XX. N. N. – Nullitatis matrimonii *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: R. Hindringer, *Ponens*, F. Guglielmi, H. Quattrocolo.

Vinculi Defensor Substitutus: C. Conte.

Advocatus: V. Pozzani.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 13 iunii 1924 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 1 aprilis: « Confirmandam esse sententiam Rotalem, seu constare de nullitate matrimonii in casu ».

XXI. Parisien. – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens* F. Parrillo, F. Solieri.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo, *ac eiusdem Substitutus:* C. Conte.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 28 iulii 1923 sit confirmanda vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 25 aprilis: « Confirmandam esse sententiam Rotalem, seu constare de nullitate matrimonii, in casu ».

XXII. Parisien. – Nullitatis matrimonii *ex capite defectus consensus.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, F. Solieri, I. Florczak.

Vinculi Defensor Substitutus: C. Conte.

Advocati: N. Ferrata, V. Sacconi.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 21 iunii sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 28 aprilis: « Sententiam Rotalem esse confirmandam, seu constare de nullitate matrimonii, in casu ».

XXIII. Nicien. – Nullitatis matrimonii *ex capite consensus simulati itemque vis et metus.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, R. Hindringer, F. Guglielmi.

Vinculi Defensor deputatus: A. Wynen.

Advocatus: N. Patrizi.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 11 iunii 1920 confirmanda sit, vel potius infirmanda in casu ».

Sententia diei 28 aprilis: « Confirmandam esse sententiam Rotalem, seu non constare de nullitate matrimonii, in casu ».

XXIV. PARISIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, R. Hindringer, F. Guglielmi.

Vinculi Defensor deputatus: A. Wynen.

Advocati: N. Ferrata, V. Sacconi.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 2 maii: « Affirmative ».

XXV. ROMANA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite nullitatis concessae dispensationis ab impedimento affinitatis.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, R. Hindringer.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 25 maii: « Negative ».

XXVI. VICARIATUS APOSTOL. NOVAE GUINEAE NEERLANDICAE. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens*, U. Mannucci, A. Jullien.

Vinculi Defensor deputatus: I. Stella.

Advocatus: H. Benvignati.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 27 maii: « Affirmative ».

XXVII. GAUDISIEN. – PRAECEDENTIAE.

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, I. Grazioli, F. Parrillo.

Advocati: N. Patrizi, V. Sacconi.

Dubium: « An et quod ius praecedentiae competat Can. Andreae Micallef, in casu ».

Sententia diei 6 iunii: « Nullum ius praecedentiae competere Can. Andreae Micallef, in casu ».

XXVIII. – MONASTERIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus atque simulationis consensus.*

Turnus Rotalis: I. Florczak, U. Mannucci, F. Morano, *Ponens.*

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: A. Wynen.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 6 iunii: « Negative ».

XXIX. VERSALIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: R. Hindringer, *Ponens*, F. Guglielmi, H. Quattrocolo.

Vinculi Defensor deputatus: A. Wynen.

Advocatus: N. Ferrata.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 8 iunii: « Affirmative ».

XXX. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus atque conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, R. Hindringer, F. Guglielmi.

Vinculi Defensor Substitutus: C. Conte.

Advocatus: A. Carabini.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 15 iunii: « Negative ».

XXXI. VICARIATUS APOSTOL. TONKINI CENTRALIS. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, I. Florczak, H. Quattrocolo.

Vinculi Defensor Substitutus: C. Conte.

Advocatus: A. D'Alessandri.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 15 iunii: « Affirmative ».

XXXII. PARISIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite clandestinitatis.*

Turnus Rotalis I. Florczak, U. Mannucci, H. Quattrocolo, *Ponens*.

Vinculi Defensor deputatus: I. Stella.

Advocatus: F. Bersani.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 23 iunii: « Affirmative ».

XXXIII. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite intentionis contrariae bono sacramenti.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, R. Hindringer, F. Guglielmi.

Vinculi Defensor deputatus: A. Wynen.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 5 iunii 1923 sit confirmanda vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 26 iunii: « Confirmandam esse sententiam Rotalem, seu constare de nullitate matrimonii ».

XXXIV. CONSTANTINOPOLITANA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus, atque vis et metus.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, I. Florczak, U. Mannucci.

Vinculi Defensor Substitutus: C. Conte.

Advocatus: I. P. Certo.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 30 iunii: « Negative ».

XXXV. Assisien. – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, H. Quattrocolo, F. Morano.

Vinculi Defensor deputatus: I. Brocco.

Advocatus: A. Wynen.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 6 iulii: « Affirmative ».

XXXVI. Rheginen. – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens*, U. Mannucci, F. Morano.

Vinculi Defensor Substitutus: C. Conte.

Advocati: F. Bersani, V. Sacconi, I. P. Certo.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 27 octobris 1923 sit confirmanda vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 15 iulii: « Infirmandam esse sententiam Rotalem, seu constare de nullitate matrimonii ».

XXXVII. Tornacen. – Nullitatis matrimonii *ex capite defectus consensus.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, I. Grazioli, F. Morano.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: A. Wynen.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 27 iulii: « Affirmative ».

XXXVIII. Burdigalen. – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, R. Hindringer, F. Guglielmi.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: N. Ferrata.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 31 iulii: « Affirmative ».

XXXIX. Vicariatus Apostolici Shantung Meridionalis. – Nullitatis matrimonii *ex capite defectus consensus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, R. Hindringer, F. Guglielmi.

Advocatus: A. Carabini.

Vinculi Defensor Substitutus: C. Conte.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 31 iulii: « Affirmative ».

XL. N. N. – Dominii et crediti.

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, F. Parrillo, F. Guglielmi.

Promotor Iustitiae: F. Bracci.

Advocatus: V. Pozzani.

Dubia: 1) « An dominium praedii N. spectet exclusive ad Rev. X, ita ut Sorores M. et F. necnon earundem Superiorissa generalis teneantur praestare consensum pro inscribendo praedio in publicis regestis exclusivo nomine eiusdem X, et eundem in praedii exclusivam possessionem immittere ». Et quatenus negative:

II) « Quomodo procedendum sit ad divisionem praedii in casu ».

III) « An et quaenam summa ab una parte alteri debeatur quovis titulo, etiam damnorum, in casu ».

Sententia diei 1 augusti: Ad I) « Negative, et praedii dominium atque accessoria, in primis perceptam a Regio Aerario indemnitatem, spectare ad Rev. X pro dimidia parte, ad Pias Sorores pro altera ».

Ad II) « Ponens peritum designet, qui praedii commodam in aequales partes divisionem proponat ».

Ad III) « A Piis Sororibus deberi Rev. X summam libellarum viginti quinque millium; Rev. X erga Sorores Pias teneri de damnis eisdem illatis ob neglecta Tribunalis possessoria decreta, in separata sede aestimandis ».

XLI. Baiocen. – Nullitatis matrimonii *ex capite clandestinitatis ac vis et metus.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, I. Florczak, Quattrocolo.

Vinculi Defensor Substitutus: C. Conte.

Advocatus: V. Pozzani.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 17 martii 1923 sit confirmanda vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 3 augusti: « Confirmandam esse sententiam Rotalem, seu non constare de nullitate matrimonii, in casu ».

XLII. N. N. – Nullitatis Matrimonii *ex capite criminis ob adulterium cum attentato civili matrimonio.*

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens*, U. Mannucci, A. Jullien.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: V. Saccohi.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 4 augusti: « Affirmative ».

XLIII. N. N. – Remotionis a paroecia.

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, F. Solieri, I. Florczak.

Promotor Iustitiae: F. Bracci.

Advocatus: A. D'Alessandri.

Dubium: I) « An sustinenda sit remotio parochi in casu; II) An et quomodo providendum sit dicto parocho quoad refectionem damnorum ».

Sententia diei 8 augusti: « Affirmative ad primum: ad alterum, negative, salvis tamen expensis pro domo paroeciae etc. ».

XLIV. Taurinen. – Iurium.

Turnus Rotalis: M. Massimi, I. Grazioli, F. Parrillo, *Ponens*.

Advocati: D'Alessandri, V. Sacconi.

Dubia: I) « An cura animarum habitualis competat Capitulo vel potius Archipresbytero, in casu ».

II) « An Archipresbytero, in casu, competat cura actualis universa exclusive et independenter a Capitulo exercenda ». Et quatenus negative:

III) « Quaenam curae actualis officia Capitulo potius quam Archipresbytero competant ».

IV) « An emolumenta funeraria vel alia, ex curae actualis exercitio provenientia, spectent ad Capitulum vel potius ad Archipresbyterum ».

V) « An et a quo tempore, Capitulum teneatur Archipresbytero restituere emolumenta iam percepta, vel, e converso, Archipresbyter Capitulo ».

VI) « An Archipresbytero vel potius Capitulo competat ius repraesentandi paroeciam ».

VII) « An et quomodo regimen ecclesiae, nec non administratio pecuniarum in eadem oblatarum, competant Capitulo vel potius Archipresbytero, in casu ».

Sententia diei: 13 augusti: « Ad I) Affirmative ad primam partem, negative ad secundam ».

Ad II) « Affirmative, nisi Ordinarius censuerit, ad normam can. 5 tolerandam esse consuetudinem, vi cuius Capitulum, privative respectu ad Archipresbyterum, celebrat Missas exsequiales praesente cadavere, funera moderatur, altiorem catechesim tradit, et cumulative cum eodem domibus benedicit paschali tempore; Canonici vero confessiones fidelium excipiunt vi sui beneficii ».

Ad III) « Provisum in secundo ».

Ad IV) « Emolumenta funeraria, excepta peculiari retributione Archipresbytero debita, itemque, pro rata parte, fidelium oblationes propter domorum benedictionem paschali tempore, spectare ad Capitulum, dum-

modo Ordinarius, iuxta responsionem ad II, censuerit consuetudinem tolerandam esse. Cetera omnia ad Archipresbyterum ».

Ad V) « Restitutionem peragendam iuxta responsionem ad IV; a quo tempore, vero, placere de concordia inter partes ».

Ad VI) « Competere Capitulo iuxta responsionem ad I.

Ad VII) « Regimen ecclesiae competere Capitulo ad normam iuris; administrationem vero pecuniarum in ecclesia oblatarum competere Capitulo et Archipresbytero intra fines can. 415 § 2, n. 5 et § 3, n. 3 ».

XLV. ROMANA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, R. Hindringer.

Vinculi Defensor Substitutus: C. Conte.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 11 novembris: « Affirmative ».

XLVI. BAIONEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, R. Hindringer, F. Guglielmi.

Vinculi Defensor Substitutus: C. Conte.

Advocatus: N. Patrizi.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 13 novembris: « Negative ».

XLVII. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus atque ex conditione apposita et non impleta.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, I. Grazioli, F. Morano.

Vinculi Defensor deputatus: A. Carabini.

Advocatus: C. Giusino.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 14 novembris: « Affirmative ».

XLVIII. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex criminis impedimento.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo, H. Quattrocolo.

Promotor Justitiae: F. Bracci.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 4 augusti 1925 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 30 novembris: « Attenta sanatione a SSmo Dño data, confirmandam esse sententiam Rotalem, seu constare de nullitate matrimonii » (Cfr. n. XLII).

XLIX. VICARIATUS APOSTOLICI DE WONSAN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex impedimento ligaminis.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, H. Quattrocolo, F. Morano.
Vinculi Defensor Substitutus: C. Conte.
Advocatus: T. Ragusa.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 5 decembris: « Affirmative ».

L. LUGDUNEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, R. Hindringer, F. Guglielmi.
Vinculi Defensor Substitutus: C. Conte.
Advocatus: H. Benvignati.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 12 decembris: « Affirmative ».

LI. MECHLINIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo, F. Morano.
Vinculi Defensor deputatus: I. Brocco.
Advocati: C. Santucci, C. Astorri.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».
Sententia diei 16 decembris: « Negative ».

LII. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII ET DISPENSATIONIS SUPER RATO.

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, R. Hindringer, F. Guglielmi.
Vinculi Defensor: I. Trezzi.
Advocatus: H. Benvignati.
Dubia: I. « An constet de matrimonii nullitate, in casu ». Et quatenus negative: II. « An consilium praestandum sit Ssmo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato, in casu ».
Sententia diei 18 decembris: Ad I. « Providebitur in secundo ». Ad II. « Affirmative ».

LIII. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, I. Florczak, F. Morano.
Vinculi Defensor: I. Trezzi.
Advocatus: C. Astorri.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 22 decembris: « Negative ».

LIV. EYSTETTEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite clandestinitatis.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, R. Hindringer.
Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: A. Wynen.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 30 decembris: « Affirmative ».

II

Causae, quae eodem anno 1925, transactae fuerunt vel peremptae, vel quae, absque definitiva sententia, ex peculiaribus circumstantiis, finem habuerunt; quibus adduntur decreta quoad recursus libellorum reiectionem:

I. CAMERACEN. – ***Nullitatis Matrimonii*** ex capite vis et metus, coram R. P. D. Mannucci.

Decreto R. P. D. Ponentis diei 14 martii, appellatio declaratur deserta defectu prosequutionis.

II. BASILEEN. – ***Nullitatis Matrimonii*** ex capite affinitatis, coram R. P. D. Massimi.

Decreto R. P. D. Ponentis diei 16 maii, appellatio a procuratore actoris interposita adversus sententiam Rotalem diei 10 augusti 1923, declaratur deserta, elapso inutiliter tempore utili ad appellationem prosequendam.

III. TERGESTINA. – ***Proprietatis***, coram R. P. D. Grazioli.

Decreto R. P. D. Ponentis diei 29 maii, instantia declaratur peremptа in vim can. 1736.

IV. MILETEN. – ***Praecedentiae***, coram R. P. D. Parrillo.

Attenta Actoris renunciatione, R. P. D. Ponens, decreto diei 8 iunii, iussit declarari causam esse finitam.

V. VIC. AP. TONKINI MARITIMI. – ***Nullitatis Matrimonii*** ex capite vis et metus, coram Parrillo.

Attenta validitate prioris sententiae, Turnus Rotalis diei 15 iunii binam declaravit adesse sententiam conformem, ideoque, audito Vinculi Defensore, non esse locum prosequendae appellationi.

VI. SCEPUSIEN. – ***Nullitatis Matrimonii*** ex capite vis et metus, seu ***Reiectionis Libelli***, coram R. P. D. Grazioli.

Libellum Tribunali Scepusiensi exhibitum a D.na Martha Hatiar legitime reiectum esse, ad normam can. 1709 § 3, Turnus decrevit die 10 iulii.

VII. CONCORDIEN. – *Diffamationis*, coram R. P. D. Grazioli.

Decreto R. P. D. Ponentis diei 25 iulii, appellatio iuxta can. 1736 perempta declaratur.

VIII. MECHLINIEN. – *Nullitatis Matrimonii* ex capite vis et metus, coram R. P. D. Massimi.

Decreto R. P. D. Ponentis diei 3 augusti, appellatio declaratur deserta defectu prosecutionis.

IX. BOGOTEN. – *Nullitatis Matrimonii* ex capite vis et metus, coram R. P. D. Massimi.

Decreto R. P. D. Ponentis diei 3 augusti 1925, appellatio declaratur deserta ad normam can. 1736.

X. VIC. AP. NOVAE GUINEAE NEERLANDICAE. – *Nullitatis Matrimonii* ex capite vis et metus, coram R. P. D. Florczak.

Attenta validitate prioris sententiae, Turnus Rotalis diei 11 augusti binam declaravit adesse sententiam conformem, ideoque, audito Vinculi Defensore, non esse locum prosequendae appellationi.

XI. JANUEN. – *Damnorum*, coram R. P. D. Massimi.

Attento decreto diei 29 iulii, partibus notificato die 31 eiusdem mensis, cum inutiliter elapsi sint decem dies actoribus assignati ut satisfacerent decreto Turni diei 3 decembris 1924, R. P. D. Ponens die 19 augusti declaravit actores litem deseruisse, ad normam iuris et in specie § 222 Regularum.

XII. NICIEN. – *Nullitatis Matrimonii* ex capite vis et metus, coram R. P. D. Jullien.

Cum nullus actus iudicialis per annum positus fuerit, instantiam appellationis peremptam esse ad normam can. 1736 Cod. iur. can., die 2 decembris R. P. D. Ponens decrevit.

XIII. TORNACEN. – *Nullitatis Matrimonii* ex capite vis et metus, coram R. P. D. Jullien.

Decreto R. P. D. Ponentis diei 2 decembris, instantiam appellationis declaratur deserta defectu prosecutionis.

XIV. MEDELLEN. – *Excommunicationis*, coram R. P. D. Hindringer.

Attenta renunciatione Promotoris Iustitiae alteri parti notificata, decreto diei 16 decembris, ad normam can. 1740, R. P. D. Ponens renunciationis ipsius admissionem decrevit ad omnem iuris effectum.

XV. VICAR. APOSTOL. DE HONG-KONG. – *Nullitatis Matrimonii* ex impedimento aetatis et ex capite vis et metus, coram R. P. D. Massimi.

Cum, a partibus rite renovato consensu, inutilis facta sit quaestio circa valorem anteacti matrimonii, decreto diei 29 decembris, acta poni in Archivo R. P. D. Ponens iussit.

XVI. ASTEN. – *Conventionis*, coram R. P. D. Mannucci.

Decreto R. P. D. Ponentis diei 29 decembris, instantia declaratur peremptа lapsu biennii.

XVII. TUSCULAN. – *Nullitatis Matrimonii* ex capite clandestinitatis, coram R. P. D. Mannucci.

Decreto diei 29 decembris, R. P. D. Ponens instantiam lapsu biennii peremptam esse declaravit.

XVIII. S. JACOBI DE CHILE. – *Nullitatis Matrimonii* ex capite clandestinitatis, coram R. P. D. Jullien.

Decreto diei 30 decembris, instantiam peremptam esse R. P. D. Ponens declaravit.

XIX. WRATISLAVIEN. – *Excommunicationis*, coram R. P. D. Hindringer.

Attenta renuntiatione Actoris ob compositionem factam, decreto diei 30 decembris, acta causae reponi in Archivo R. P. D. Ponens mandavit.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì 9 febbraio 1926, presso l'Emo e Rmo Signor Cardinale Vincenzo Vannutelli, Ponente della Causa di Beatificazione o Dichiarazione del martirio dei Venerabili Servi di Dio Giacomo Sales, Sacerdote e Guglielmo Saltamochio, coadiutore della Compagnia di Gesù, con l'intervento e col voto dei Rmi Prelati e Consultori teologi componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Antipreparatoria* per discutere il dubbio se consti del martirio, della causa del martirio e dei segni e prodigi dei predetti Venerabili Servi di Dio, che si asseriscono uccisi in odio alla Fede.

Martedì 23 febbraio 1926, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali e col voto dei Revmi Prelati e dei Consultori teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* per discutere il dubbio se consti del martirio, della causa del martirio e dei segni e prodigi del Servo di Dio Michele Abba Ghebre, Sacerdote aggregato alla Congregazione della Missione di S. Vincenzo de' Paoli, ucciso, come si asserisce, in odio alla Fede.

TRIBUNALE DELLA S. PENITENZIERIA APOSTOLICA

AVVISO DI CONCORSO

Nel Tribunale della Sacra Penitenzieria Apostolica è aperto un concorso per un posto di Ufficiale minore.

I Sacerdoti che volessero prendervi parte, purchè non abbiano oltrepassato il 40° anno di età, dovranno presentare alla Segreteria dello stesso S. Tribunale, non più tardi del 7 aprile, la domanda col *nulla osta* del rispettivo Ordinario e del Vicariato di Roma, insieme ad altri documenti che crederanno necessario od utile di esibire.

Il concorso consisterà in una prova scritta ed orale su temi di Teologia morale e di Diritto canonico ed avrà luogo nei locali della Sacra Penitenzieria (Palazzo del S. Uffizio). La prova scritta incomincerà alle ore 8 del 10 aprile e la prova orale alle ore 9,30 del 13 detto mese.

Dalla Sacra Penitenzieria Apostolica, 1 marzo 1926.

S. Luzio, *Reggente.*

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con biglietti della Segreteria di Stato il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

31 gennaio 1926. Il Revmo P. Marco Sales, O. P., Maestro dei SS. PP. AA., e il Revmo P. Filippo Maroto, dei Missionari Figli del Cuore Immacolato di Maria, *Consultori della Sacra Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi.*

6 febbraio » L'Emo Sig. Card. Luigi Sincero, *Pro-Segretario della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale.*

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

23 ottobre 1925. L'Emo Sig. Card. Giovanni Bonzano, *Protettore delle Suore Terziarie Missionarie Francescane* (Córdoba, Argentina).

5 gennaio 1926. Monsig. Angelo Mariani, *Segretario della Sacra Congregazione dei Riti.*

8 » » Monsig. Carlo Salotti, *Promotore della Fede nella Sacra Congregazione dei Riti.*

» » » L'Emo Sig. Card. Giovanni Bonzano, *Protettore delle Suore Terziarie di San Francesco e dell'Immacolata Concezione* (Valenza, Spagna).

9 » » Monsig. Giovanni Romagnoli, *Assessore e Sotto-Promotore della Fede nella Sacra Congregazione dei Riti.*

16 » » L'Emo Sig. Card. Giovanni Bonzano, *Protettore della Congregazione delle Suore Terziarie Francescane della Natività di Nostro Signore* (Barcellona).

» » » L'Emo Sig. Card. Gaetano Bisleti, *Protettore delle Suore Missionarie Francescane del Sacro Cuore* (Gemona, Udine).

21 » » Monsig. Edoardo Mooney, *Delegato Apostolico delle Indie Orientali.*

Assistenti al Soglio Pontificio:

20 novembre 1925. Monsig. Enrico Maria A. Baudrillart, Vescovo tit. di Imeria.

9 febbraio 1926. Monsig. Francesco Mostyn, Arcivescovo di Cardiff.

20 » » Monsig. Giovanni Poggenburg, Vescovo di Münster.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

3 marzo 1925. Monsig. Francesco Dolcini, della diocesi di Pavia.
8 gennaio 1926. Monsig Pietro Fernandez de Sevilla y Muñoz, del Priorato *nullius dioecesis* di Ciudad Real.
» » » Monsig. Raimondo Perez de Vargaz y de Quero, del medesimo Priorato.
18 » » Monsig. Vincenzo Sother d'Alencar, della diocesi di Crato.
19 » » Monsig. Giuseppe Corno, dell'archidiocesi di Torino.
24 » » Monsig. Girolamo Armario, dell'archidiocesi di Siviglia.
» » » Monsig. Giovanni Villar Sanz, dell'archidiocesi di Granata.
13 febbraio » Monsig. Antonio Frassineti, della diocesi di Modigliana.

Prelati domestici di S. S.:

9 gennaio 1925. Monsig. Secondo Ponce, della diocesi di Cuyo.
18 maggio » Monsig. Edoardo Weber, della diocesi di Wheeling.
22 agosto » Monsig. Edoardo Spalding, della dioc. di Springfield, Illinois.
» » » Monsig. Guglielmo G. Miller, dell'archidiocesi di Milwaukee.
» » » Monsig. Agostino Salik, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Michele J. Wenta, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Edoardo J. Blackwell, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Mattia Maria Gerend, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Raffaele J. Kinnane, della diocesi di Toledo in America.
» » » Monsig. Francesco E. Malone, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Federico Rupert, della medesima diocesi.
19 novembre » Monsig. Michele Cullivan, dell'archidiocesi di Dubuque.
» » » Monsig. Tommaso Conry, della medesima archidiocesi.
1 dicembre » Monsig. Michele Helitz, della diocesi di Concordia (S. U. A.).
5 » » Monsig. Bernardo Sinne, dell'archidiocesi di Omaha.
16 » » Monsig. Luigi Borrás et Perelló, della diocesi di Lerida.
19 » » Monsig. Aurelio Martin, della diocesi di Csanad.
21 » » Monsig. Ignazio Magdics, della diocesi di Strigonia.
» » » Monsig. Giovanni Praschl, della diocesi di Budweis.
» » » Monsig. Giuseppe Vyvlečka, dell'archidiocesi di Olmütz.
» » » Monsig. Giuseppe Michalak, della diocesi di Plock.
» » » Monsig. Ludovico Kaiser, dell'Amministrazione Apostolica di Temesvar.
» » » Monsig. Paolo Magyary, della medesima Amministrazione Apostolica.
22 » » Monsig. Adolfo Sělbický, della diocesi di Leitmeritz.
» » » Monsig. Venceslao Feierfeil, della medesima diocesi.

2 gennaio 1926. Monsig. Giuliano Roczkowski, dell'archidiocesi di Varsavia.
5 » » Monsig. Giuseppe Alberto Stanislao Del Campo Scipio, della diocesi di Lublino.
9 » » Monsig. Alfonso Pedrero y Noblejas, del Priorato *nullius dioecesis* di Ciudad Real.
11 » » Monsig. Giuseppe Arsom, dell'archidiocesi di Torino.
13 » » Monsig. Giuseppe Rousson, della diocesi di Nimes.
15 » » Monsig. Giuseppe Prill, dell'archidiocesi di Colonia.
» » » Monsig. Giuseppe Breuer, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Rodolfo Hindringer, già Uditore della S. R. Rota, dell'archidiocesi di Monaco e Frisinga.
18 » » Monsig. Giuseppe T. Och, della diocesi di Columbus.
19 » » Monsig. Francesco Hrubík, dell'archidiocesi di Praga.
» » » Monsig. Giovanni Rihánek, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Rieber, della medesima archidiocesi.
25 » » Monsig. Francesco Auvity, dell'archidiocesi di Bourges.
5 febbraio » Monsig. Antonio Kaska, della diocesi di Königgrätz.
9 » » Monsig. Paolo Gauci, dell'archidiocesi di Malta.
18 » » Monsig. Giuseppe Holgado Justa, dell'archidiocesi di Siviglia.
» » » Monsig. Giovanni Michele Larez, della diocesi di Guajana.
20 » » Monsig. Nicola Massetani, dell'archidiocesi di Fermo.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Placca dell'Ordine Pïano:

20 gennaio 1926. Al sig. marchese Alfonso Varano, Esente della Guardia Nobile di S. S.

Il Cavalierato dell'Ordine Pïano:

14 dicembre 1926. Al sig. don Enzo di Napoli Rampolla, principe di Monteleone, Guardia Nobile di S. S.

20 gennaio 1926. Al sig. conte Guglielmo Aluffi, Guardia Nobile di S. S.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

1 gennaio 1926. Al sig. Pietro de Fouquières, capo del Protocollo al Ministero degli Esteri della Repubblica Francese.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

25 gennaio 1926. Al sig. maresciallo Uberto Lyautey, della diocesi di Nancy.

La Commenda con placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

10 gennaio 1926. Al sig. Alfredo Luigi Bower, dell'archidiocesi di Westminster.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

20 novembre 1925. Al sig. prof. Giorgio Le Bidois, dell'archidiocesi di Parigi.
» » » Al sig. prof. Agostino Briot, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. prof. Leopoldo Duffau-Lagarrosse, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. prof. Giacomo Maritain, della medesima archidiocesi.
5 gennaio 1926. Al sig. conte Carlo Wenkeim, della diocesi di Gran Varadino.
9 » » A sir Federico Giacomo Barthorpe, dell'archidiocesi di Westminster.
» » » A sir Alfonso Downer, della medesima archidiocesi.
10 » » Al sig. cav. Pietro Gatti (Roma).
» » » Al sig. Domenico Cardoni (Roma).
13 » » Al sig. rag. Carlo Mercati, dell'archidiocesi di Firenze.
16 » » Al sig. Bernardo Schlicker, della diocesi di Münster.
» » » Al sig. Francesco Orefice, dell'archidiocesi di Napoli.
» » » Al sig. Carlo Petit, della diocesi di Namur.
20 » » Al sig. Gustavo Dusart, della diocesi di Tournai.
» » » Al sig. marchese Manfredo Fioravanti, Cadetto nella Guardia Nobile di S. S.
» » » Al sig. conte Massimiliano Colacicchi, Cadetto della Guardia Nobile di S. S.
27 » » Al sig. Michele Giovanni O' Brien, della diocesi di Pembroke.
30 » » Al sig. Herbert Wollmann, Cancelliere dell'Ambasciata di Germania presso la Santa Sede.
1 febbraio 1926. Al sig. Enrico Ruel, dell'archidiocesi di Parigi.
9 » » Al sig. Gustavo Hermann, dell'archidiocesi di Milano.
13 » » Al sig. Teodoro Verheggen, della diocesi di Ruremonda.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

18 agosto 1924. Al sig. arch. Giuseppe Pauwels Debast, dell'archid. di Malines.
25 luglio 1925. Al sig. Ludovico A. Dobraczynski, dell'archidiocesi di Varsavia.
» » » Al sig. Boleslao Brodowski, della medesima archidiocesi.
4 agosto » Al sig. Ludovico Jermain, dell'archidiocesi di Milwaukee.
16 novembre » Al sig. Vittorio Luigi Parodi, dell'archidiocesi di Genova.
1 dicembre » Al sig. Vilfredo J. Lessard, della diocesi di Manchester.
» » » Al sig. dott. Pietro Barbet, dell'archidiocesi di Parigi.
3 » » Al sig. avv. Agostino Fleischhauer, della diocesi di Münster.

3 dicembre 1925. Al sig. Roberto Riedl, della diocesi di Meissen.
» » » Al sig. Giovanni Duroy de Bruignac, dell'archid. di Reims.
» » » Al sig. Pietro Lescuyer, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Alberto Benoist, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. avv. Paolo Rozey, della medesima archidiocesi.
5 » » Al sig. Giuseppe Cozon, dell'archidiocesi di Lione.
» » » Al sig. Francesco Barjon, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Regis Ricard, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Gabriele Maria Giuseppe Perrin, della medesima archidiocesi.
7 » » Al sig. Alessandro G. Hunter, del vicariato apostolico dell'Honduras.
» » » Al sig. Ludovico Cuevas, del medesimo vicariato.
» » » Al sig. Enrico Melhado, del medesimo vicariato.
» » » Al sig. Giacomo Burn, del medesimo vicariato.
» » » Al sig Giuseppe Folgarait, del medesimo vicariato.
» » » Al sig. Romolo Donsante (Roma).
11 » » Al sig. Giovanni J. Phelan, della diocesi di Hartford.
» » » Al sig. Giovanni J. Cone, della diocesi di Newark.
15 » » Al sig. Marcello Breda, della diocesi di Vicenza.
18 » » Al sig. Gunnar Einarson, del vicariato apostolico dell'Islanda.
19 » « Al sig. dott. Ernesto Pethò, della diocesi di Sabaria.
» » » Al sig. Giorgio Gryneus, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Eugenio de Marsilly-Flipo, della diocesi di Lilla.
» » » Al sig. Eugenio Lecomte-Six, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Stanislao Angierman (Polonia).
» » » Al sig. Bronislao Legiczynski (Polonia).
21 » » Al sig. dott. Leopoldo Rhode, della diocesi di Breslavia.
5 gennaio 1926. Al sig. conte Alessandro Wenkeim, della diocesi di Gran Varadino.
9 » » Al sig. Ugo de Csermák, della diocesi di Giavarino.
13 » » Al sig. Martino de Fuerstein, dell'archidiocesi di Monaco e Frisinga.
15 » » Al sig. Ernesto Debois, della diocesi di Namur.
» » » Al sig. Leopoldo de Bonhomme, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Giovanni Cuvelier, della medesima diocesi.
16 » » Al sig. dott. Francesco Nemes, della diocesi di Transilvania.
» » » Al sig. dott. Eleuterio Gyarfas, della medesima diocesi.
18 » » Al sig. dott. Giorgio Gray, del vicariato apostolico della Costa di Benin.
19 » » Al sig. Giacomo Negro, dell'archidiocesi di Torino.
26 » » Al sig. Edoardo Delcroix, della diocesi di Lilla.
» » » Al sig. Enrico Braco, della medesima diocesi.

26 gennaio 1926. Al sig. Vittorio Emanuele Bailliard, della medesima diocesi.
13 febbraio » Al sig. Marcello Fay, dell'archidiocesi di Parigi.
18 » » Al sig. Sisto Bulgarelli, dell'archidiocesi di Modena.
19 » » Al sig. Giovanni Battista Riley, della diocesi di Oklahoma.
» » » Al sig. Dionigi T. Flynn, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Giovanni H. Markham, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Tommaso Chestnut, della medesima diocesi.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

6 gennaio 1926. Al sig. Arturo Silva, Wyayasinghe Siriwadene, Padikara di Ceylon.
20 » » A S. E. il sig. Carlo Dumbar Burghes King, Presidente della Repubblica di Liberia.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

17 settembre 1924. Al sig. Giovanni Ptaszycki, dell'archidiocesi di Mohilew.
20 novembre 1925. Al sig. prof. Francesco Hebrard, dell'archidiocesi di Parigi.
2 gennaio 1926. Al sig. Quirico Siewerski, dell'archidiocesi di Varsavia.
12 » » Al sig. dott. Stanislao J. Liontao, del vicariato apostolico di Chengchow.
5 febbraio » Al sig. cav. Ambrogio Dalledonne, dell'archid. di Torino.
9 » » Al sig. Samuele Cambiaghi, dell'archidiocesi di Milano.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

15 settembre 1925. Al sig. Ferdinando Conti, della diocesi di Parma.
» » » Al sig. Riccardo Barilla, della medesima diocesi.
20 novembre » Al sig. Carlo Baulès, dell'archidiocesi di Parigi.
2 gennaio 1926. Al sig. Stanislao Loza, dell'archidiocesi di Varsavia.
» » » Al sig. Taddeo Rudnicki, della medesima archidiocesi.
9 » » Al sig. Giovanni Ghin, del Patriarcato di Venezia.
12 » » Al sig. Seng Mattia, del vicariato apostolico di Hankow.
» » » Al sig. Giacomo Lou-sciou-ho, del vicariato apostolico di Siam.
15 » » Al sig. Francesco Giuseppe de Birgeln, dell'archidiocesi di Colonia.
30 » » Al sig. Gerson de Luna, del vicariato apostolico di Aden.
20 febbraio » Al sig. Giovanni Battista Romano, della diocesi di Brescia.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con Biglietti di S. E. Rma Monsig. Maggiordomo, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

10 agosto 1925. Monsig. Domenico Balossi, dell'archidiocesi di Milano.
11 gennaio 1926. Monsig. Rodolfo Simlinger, della diocesi di S. Ippolito.
» » » Monsig. Giuseppe Ackinger, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Francesco Reininger, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni Litschauer, della medesima diocesi.
27 » » Monsig. Marco Larraz, dell'archidiocesi di Morelia.
29 » » Monsig. Carlo Ferrero, dell'archidiocesi di Torino.
30 » » Monsig. Michele Abraham, del Patriarcato di Gerusalemme.
1 febbraio » Monsig. Giorgio Floznik, della diocesi di Transilvania.
5 » » Monsig. Pietro Kovács, della diocesi di Giavarino.
8 » » Monsig. Giovanni Endt, dell'archidiocesi di Praga.
» » » Monsig. Giuseppe Hanuš, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Alberto Lanzendorfer, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Federico Neumann, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Adalberto Pekař, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Carlo Štella, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Carlo Tannert, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Tomšu, della medesima archidiocesi.
9 » » Monsig. Antonio Gruszczyński, della diocesi di Plock.
10 » » Monsig. Giuseppe M. Carbó, della diocesi di Barcellona.
13 » » Monsig. Carlo C. Mc Evoy, della diocesi di Syracuse.
» » » Monsig. Howard C. Mc Dowell, della medesima diocesi.
20 » » Monsig. Domenico Cutajar, della diocesi di Malta.

Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S:

21 aprile 1825. Il sig. Giuseppe Antonio Aragoń y Hurtado Zaldivar, Duca di Villahermosa, della diocesi di Madrid.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

11 gennaio 1926. Monsig. Antonio Huber, della diocesi di S. Ippolito.
» » » Monsig. Giovanni Herzog, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Francesco Pührerfellner, della medesima diocesi.
27 » » Monsig. Giacomo Mc Ginly, della diocesi di Raphoe.

27 gennaio 1926. Monsig. Giuseppe Serres, dell'archidiocesi di Colonia.
» » » Monsig. Giulio Frischen, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Guglielmo Stockums, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Cristoforo Gastaldi, della diocesi di Mondovì.
30 » » Monsig. Stefano Kerner, dell'archidiocesi di Colocza e Bács.
» » » Monsig. Giuseppe Oszwald, della medesima archidiocesi.
1 febbraio » Monsig. Vincenzo Gross, della diocesi di Budweis.
4 » » Monsig. Giovanni Battista Neuhaeusler, dell'archidiocesi di Monaco e Frisinga.
5 » » Monsig. Francesco Bugnano, della diocesi di Asti.
20 » » Monsig. Conrado Heckenberger, della diocesi delle Cinque Chiese.
» » » Monsig. Emerico Buzsáky, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Krestýn, dell'archidiocesi di Olmütz.
» » » Monsig. Giuseppe Škrabal, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Carlo Šulák, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Fernando Černík, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Luigi Bönisch, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Maurizio Surma, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Luigi Kolisek, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Francesco Prachar, della medesima archidiocesi.

Camerieri d'onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

27 gennaio 1926. Il sig. comm. Pietro Panighi, dell'archidiocesi di Milano.
30 » » Il sig. dott. Carlo de Vacqueret, dell'archidiocesi di Varsavia.
1 febbraio » Il sig. Leopoldo Peruzzi, della diocesi di Molfetta, Giovinazzo e Terlizzi.
20 » » Il sig. Filippo Pullicino, della diocesi di Malta.
» » » Il sig. Gustavo Pace Asciak, della medesima diocesi.

NECROLOGIO

5 gennaio 1925. Monsig. Patrizio Phelan, Vescovo di Sale (Australia).
12 agosto » Monsig. Massimo Fernandez, Vescovo tit. di Attuda.
12 febbraio 1926. Monsig. Carlo Mac-Hugh, Vescovo di Derry.
13 » » Em̃o Sig. Card. EDMONDO DALBOR, del titolo di S. Giovanni a Porta Latina, Arcivescovo di Gnesna e Posnania.
14 » » Em̃o Sig. Card. GIOVANNI BENLLOCH Y VIVÓ, del titolo di S. Maria in Aracoeli, Arcivescovo di Burgos.

16 febbraio 1926 Monsig. Claudio Bardel, Vescovo di Séez.
17 » » Monsig. Giovanni Battista Cieplak, Arcivescovo di Wilna.
» » » Monsig. Giovanni Borzatti de Löwenstern, Vescovo tit. di Milevi.
18 » » Monsig. Giovanni Andrea Masera, Vescovo di Colle Val d'Elsa.
20 » » Monsig. Paolo Eugenio Roy, Arcivescovo di Quebec.
23 » » Monsig. Ernesto Cozzi, Arcivescovo tit. di Filippopoli, Delegato Apostolico in Albania.
» » » Monsig. Paolo Maria Reynaud, Vescovo tit. di Fussala.
27 » » Emo Sig. Card. AUGUSTO SILJ, del titolo di Santa Cecilia, Prefetto del Supremo Tribunale della Segnatura Apostolica.
28 » » Emo Sig. Card. GIOVANNI CAGLIERO, Vescovo Suburbicario di Frascati.